ANUL X — Nr. 60

Ctitor: MIHAIL POLIHRONIADE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Bd. Carol I Nr. 4
TELEFOANE

Direcția:	3.31.13	Administ.	3.31.09
Secret.	3.31.10	Publicitate și abonamente	3.31.09
Redacția	3.31.14		
Sport	3.31.14	Depozitari	3.31.24
Provincia	3.31.10	Tipografia	4.84.48

Director: PAVEL COSTIN DELEANU
Prim-redactor: CRIȘU AXENTE

AXA

8 PAGINI 3 LEI

Sâmbătă 18 Ianuarie 1941

ABONAMENTE:
IN ȚARĂ: 3 Luni Lei 250; 6 „ Lei 500; 1 an Lei 1.000; Instituții de stat și particulare 2.000
IN STRAINATATE: în raport cu tarifu poștal și valuta

Cont. cec. 1304. Căsuța poștală Nr. 5
Taxa de franc plăt. în numer. conf. aprob. Dir. gr. P. T. Nr. 3101/604 din 1940.

ZIAR DE LUPTA POLITICA, DOCTRINA LEGIONARA, INFORMAȚIE ȘI REPORTAJ

Duminecă mari adunări legionare în toată țara

Destinul unui imperiu

Egoismul Angliei a destinat-o să fie leagănul unei anumite libertăți. De aceia în nici o altă țară, democrația nu a fost de o aceiași structură și de o aceiași consistență ca în Anglia.

A fost ceva mult mai adânc la mijloc decât înțelegerea mintală de către englezi, a fenomenului democratic. A fost un fruct al rassei. Fenomenul a crescut din ea, din alcătuirea ei. A fost o chestiune de structură, a fost expresia unui „geniu" național.

Italia a dat Renașterea, Spania onoarea, Franța măsura, mândria și noblețea, Germania concepția, gândirea și organizarea colectivă. Rusia rusismul. România trăirea creștină, vitejia și omenia.

Astfel, pe măsură ce ciclurile istorice s'au schimbat, fiecare ciclu și-a găsit printre popoare un reprezentant care să-i dea un maximum de expresie. Cine a putut fi acel reprezentant? Acela a cărui fire s'a potrivit cu ciclul.

Din acel moment și numai în acel moment (care corespunde la maximum cu adâncurile specifice ale poporului respectiv) au putut diferitele popoare să fecundeze istoria, să devină mari puteri și să vorbească politic și spiritual, în numele ciclului a cărui expresie firească au fost.

Poporul englez a avut o artă pe ici și pe colo. A avut și epic și noblețe. Când aceste trăsături au ieșit la suprafață, ele au fost fără îndoială, strălucite. Dar nu acestea i-au alcătuit esența. Esența lui a fost sălbatecă în ideia libertății și utilitaristă în întrebuințarea ei. Deci, nu idealistă. Dacă ar fi fost idealistă și rațiunea ei ultimă de luptă nu ar fi fost profitul egoist și exclusiv al libertății, Anglia ar fi fost una din cele mai frumoase rase de pe tot pământul.

Prin libertatea conștiinței însă. Ea a înțeles numai libertatea și interesul poporului englez. Pentru rest, pentru restul popoarelor: robia de fier și o mănușe de catifea. Robia cruntă, tiranică și perfidă sub masca libertății.

Poporul englez a fost rar în artă, utilitarist în filosofie, iudaic în religie și prezent peste tot pământul unde a putut implânta stengul violenței individului. De aceia el a fost modelul Statal al Erei individului. Și deaceea în mod fatal el a devenit odată cu noua noastră epocă istorică, care este epoca popoarelor solidare și conștiente, dușmanul cel mai crâncen al unei noui istorii. Pentrucă el n'a trăit niciodată adânc, sensul de echipă al națiunilor egale, simțul de solidaritate al popoarelor. Pentru că el a înțeles numai onoarea lui, numai viața lui (și aci este monstruozitatea) de câtăva vreme, el a înțeles numai viața unei pături subțiri de exploatatori, cari au vorbit în numele lui.

Deci neînțelegând onoarea altora și netrăind ars de iubire și pentru împlinirea altora, nici nu a putut organiza pe adâncuri comunitatea popoarelor. A putut doar domina, punând peste sufletele acestora, firma politică a unor idealuri, pe care le înțelegea numai pentru el.

Avem deaface cu un mesianism. Dar nu cu un mesianism creștin. Căci aci nu este chemare la viață și nici chemare la dragoste. Ci este un mesianism universalist cu multă asemănare iudaică intrânsul, un mesianism corosiv, a cărui substanță este orgoliul și care domină din convingerea că numai lui îi revine această onoare. Firește, oricărei rasse sănătoase și în „formă" istorică, îi revine onoarea unei expansiuni. Dar nu a unei expansiuni tiranice și universale. Ori Anglia moare cu ciclul istoric pe care îl lichidăm. Misiunea ei s'a sfârșit. Ea s'a realizat în istorie atât timp cât istoria a permis realizarea acestui tip de om. Acum vine un alt tip de om. După cum tipul de om al antichității și apoi al evului mediu s'a stins cu tot fanatismul împotrivirii lui când i-a sosit ceasul, tot așa și tipul de om creiat de englez se stinge acum fiindcă în istorie i-a sunat ceasul. Intâi s'a stins pe continent tipul de om care l-a imitat, dar care n'a fost ca atare în substanță.

Acum piere în sâmburele lui, încleștat, desperat și furios, orb, complet orb pentru o lume pe care nu o mai înțelege, și tipul orbului reprezentativ: englezul.

Anglia piere până la urmă, pentru că nu mai înțelege lumea. Căci ea nu poate înțelege decât lumea pe care a creiat-o, care i-a fost proprie așa după cum un bătrân nu înțelege decât oamenii și timpurile, pe care le-a apucat. Este aci fatalitatea unui destin. Noul ciclu istoric aduce pe primul plan comunitatea sufletească a poporului luat ca tot organic și comuniunea spirituală a popoarelor în fața lui Dumnezeu. Prima fază este reprezentată cu

Crișu Axente

(Continuare în pag. IV-a)

Pentruce se ascund?

Pentrucă lojile masonice, „naționale" (?!) și internaționale se ocupă de noi, — în special de noi, de regimul legionar, pentru motive pe cari le vom indica aici, — ne vom ocupa și noi de aceste nuclee ascunse ale dezegregrării spirituale și politice naționale. O vom face aici, numai în interesul lămuririi obiective a cititorilor.

Cititori de bună credință, vă pun aci o întrebare, pe cari nu știu dacă v'ați pus-o vreodată, așa în treacăt; v'ați întrebat anume, pentruce se ascund francmasonii? Cum se explică această grije deosebită de a se feri de ochii lumii, de lumina zilei, de curiozitatea, cât se poate de firească, a celor ce vor să știe, dezinteresat, ce vor și ce fac?

Pentruce se ascund? Fiindcă în afară de ei, de cercurile lor oculte, din marele public nu știe nimenea cine sunt, ce vor, și ce fac.

Eu, și orice om de treabă, cu bun simț, știu un lucru: că tot ce este curat, cinstit, drept, nu fuge de lumina zilei și de ochii lumii.

(Să reținem în treacăt, că toate ședințele lor, strict secrete, se țin numai noaptea, în case cu obloanele trase). Nu caută, și nu iubește întunericul. Nu se ascunde. Și că dimpotrivă: tot ce este necurat, necinstit, cu gândul rău și dușmănos — caută întunericul, complotul de umbră, drumurile piezișe și întortochiate. Se ascunde. Așa judecă orice minte sănătoasă. De oriunde, de oricând.

Dacă francmasoneria este un lucru atât de nobil, dezinteresat și frumos, cum vor să o prezinte adepții ei cu șiretenie de șarpe, — pentruce se ascunde? Pentruce caută, cultivă și iubește întunericul, simulacrul de mister?...

Dacă vor binele „umanității" de ce nu-l realizează pe față, deschis.

Trebue să fie ceva, nu? Căci altfel, nu s'ar ascunde. Se pitulă prin unghere cel cu intenții tenebroase; tâlharul, criminalul, și complicele lui. Nu binevoitorul și binefăcătorul oamenilor.

Puneți-vă, deci, rogu-vă, întrebarea pe care am formulat-o. Și veți găsi un prim răspuns valabil. Se ascund fiindcă au, desigur, temeiuri puternice. Fiindcă trebue să fie, la mijloc, ceva necurat; ceva care nu poate să trăiască deschis, la lumina zilei; ceva care trebue ascuns. Acum, fiindcă, pe deoparte, răspunsul acesta nu e îndestulător; iar pe de alta, pentrucă dela francmasoni, nu veți putea căpăta niciodată lămuriri mai largi în privința rosturilor lor — căci se feresc cu suspectă grije să le dea, — vă vom da noi informațiile edificatoare, elementele necesare pentru o dreaptă judecată.

Obiectiv, cinstit, dezinteresat. Interesul fiind numai lămurirea voastră.

Veți vedea atunci, că masonii au în adevăr motive să se ascundă. Motive cari decurg nemijlocit din însuși scopul lor, apropiat sau îndepărtat.

Nicolae Tatu

Structura interioară a imperiului britanic

CE SE ASCUNDE sub dominanta „superioritate" brită, afișată pompos în lumea întreagă

Forma ipocrită sub care se ascunde pretenția totalitară a dominației engleze

Incercuirea Angliei de forțele armate germane

Teroarea opiniei mondiale ce o exercită Anglia, bazându-se pe credința că judecata engleză este sancționată de o providență divină în vederea unui plan cosmic, se resfrânge și în interior.

„British is best" este o dogmă care prin căile invizibile ale educației, prin rigurositatea formelor de societate și prin artificiile propagandei se infiltrează în mod nesimțit în mințile supușilor englezi.

Nu se permite nici o discuție în această privință. In general, în Anglia se vorbește foarte puțin despre bazele eventuale ale acestei supraestimări tradiționale.

„Gentlemanul" englez știe că posedă formele și concepțiile de viață superioare tuturora. Dar este atât de încrezut, că nu vorbește despre acest lucru. Are tact. Totul în Anglia se petrece în dosul pereților, toate decurg în secret.

Despre lucruri elementare, nu se vorbește. Vai de capul aceluia care atinge dogma perfecțiunii!

Firește există chiar și în Anglia lucruri imperfecte, urâte, rele, mizerabile.

Partea cea mai mare a locuitorilor peninsulei trăesc într'o „mizerie strălucitoare".

Formele democrației engleze

Formele democrației sunt politicoase, civilizate, blânde. I se întâmplă un lucru cu mult mai grav în ochii Englezilor: societatea nu-i dă atenție, e boicotat în mod discret. Intâmpină pretutindeni zâmbetul politicos dar glacial pe care-l au inițiații față de un apostat. Aceasta înseamnă osândă la moarte în lumea aceea democratică, deprinsă cu formele imperceptibile ale înțelegerii masonice, ale înțelegerii din coada ochiului.

In dosul acestei fațade stă brutalitate și cinism. Fațada interesului social al claselor conducătoare pentru sărac nu ascunde altceva decât dispreț și nepăsare. Poate că omul din popor simte acest dispreț. Dar decorul trebuie salvat cu orice preț. Il leagă necesitatea de a găsi tot perfect și voit de Dumnezeu în patria sa. *In Anglia domină o dictatură crâncenă a laudei de sine.*

Cenzura vanității naționale engleze este una din cele mai severe ce se pot imagina.

Ceea ce însă dă opiniei engleze un succes atât de mare în lume este forma ipocrită sub care se ascunde această pretenție de dominare totalitară, formă de o aparență calmă, obiectivă, delicată, chiar tolerantă. Cu un zâmbet dulce, la o ceașcă de ceai ți se spune că poporul tău „trebuie să fie pedepsit". Ești atât de izbit de această piele de oaie sub care se ascunde dinții lupului, încât ți se oprește vorba în gură.

Azi Germanii scutură praful din blana aceia lînsă. Te miri cât praf iese. Câte promisiuni, atâtea minciuni!

Câte vorbe despre umanitarism, despre apărarea culturii lumii civilizate, despre misiunea Angliei de protecție a celor slabi și fără ajutor — atâtea brutalități nemai-pomenite, atâtea lipsuri de orice spirit cavaleresc de orice conștiință culturală, atâta nepăsare cinică de soarta popoarelor care și-au legat destinul de garanțiile deșarte ale „poporului perfect"! Desigur nu le place englezilor că inundația îi scoate din bârloguri.

Nu e fin, nu e „gentlemanlike" să-și scoți fața ta adevărată la lumină.

Englezilor le place să vorbească încet, să tacă despre lucruri esențiale, să bea ceai și să schimbe cu zâmbete suave vorbe frumoase, care nu zic nimic. Nu se vorbește despre *ceva*. Dacă cineva te strânge cu ușa să zici totuși ceva, sună foarte urât. Deaceea — blestemul lui Dumnezeu asupra acelor cari le smulge masca, deoarece fața le este urâtă!

Principiul calomniei

Pretutindeni în Europa, pe acest continent de îmbulzeală a națiunilor, găsești prejudecăți, păreri superficiale și răuvoitoare despre poporul vecin. Nicăiri însă acest simptom nu e mai grav și nu pare mai iremediabil decât la englezi. Este reversul natural al medaliei: „marfa engleză este cea mai bună". Cum procedează însă englezii? De obiceiu nu atacă direct, nu-și bat joc de nimeni. Superioritatea absolută a tot ceeace este englez ca și insuficiența lumii străine este un lucru de sine înțeles, și rămâne sacrosanct. Mentalitatea discretă a umanitarismului democratic de proveniență engleză a găsit un mijloc mai potrivit: calomnia. Dar și calomnia aceasta se prezintă sub forma unui joc subversiv.

Englezul nu-i spune de obiceiu germanului altceva, decât lucruri rele despre francezi. In Franța nu face altceva decât să înjure germanii. In Italia își bate joc de amândoi. Pentru a-și ascunde vanitatea proprie, englezul instigă vanitatea fiecărui popor — pentru a-și da aparența de un om obiectiv, înțelegător, politicos și în ultimă ipostază, de om perfect. Anglia ar vrea să fie guvernanta lumii întregi. Aici trebuie căutată originea dorinței de a avea întotdeauna „o soartă pe continent". Scopul final este: dominația lumii prin mijloace invizibile.

In timpul pactului dela Locarno, englezul vorbea despre câmpul întins de acțiune care ar trebui să fie deschis politicei Reichului în Europa de Est și în Balcani. In acelaș timp, misiunile diplomatice și politice ale statelor balcanice au fost informate despre „pericolul german" și au fost asigurate de protecția deplină a Angliei. Nu uitau să amintească bulgarilor de Dobrogea, românilor de pericolul ce-i amenință din partea Rusiei și ungurilor de Transilvania și alte ținuturi râvnite. Mai știm — în afară de aceasta — că pe timpul lui Austin Chamberlain, când Anglia îngrijorată de războiul din Africa de Sud și de încurcăturile din Extremul Orient, cumpănise posibilitatea unei înțelegeri germano-engleze, a oferit guvernului german un tratat privitor la coloniile portugheze. Aici s'ar putea face o afacere de schimb cu sprijinul englez. Inainte ca acest pact să devină realitate politică, o misiune engleză încheie un pact la Lisbona, care garanta portughezilor posesiunea eternă a coloniilor lor.

Principiul calomniei reciproce stă la baza tuturor acestor fapte vitejești ale diplomației biritanice.

IDEALUL DE „GENTLEMAN"

Am subliniat de mai multe ori importanța pe care o reprezintă „complexul de superioritate" pentru înțelegerea structurii vieții englezești.

Englezul a simțit foarte bine nevoia de a crea o bază ideologică solidă pentru susținerea acestei noțiuni de perfecție. A creat noțiunea de „gentleman". Gentleman-ul este reprezentantul clasei superioare. Clasa aceasta a impus acest ideal întregului popor și pândește cu gelozie ca acest ideal să nu fie discutat de nimeni.

„Gentleman" este idealul unui

(Continuare în pag. 5-a)

Muncitorimea în Statul Legionar

de BASARAB SION

Când vorbim despre muncitorime în Statul Legionar, nu o facem cu ipocrizie pentru că noi nu propovăduim pentru ca să atragem de partea noastră pe muncitori și, nici nu căutăm să îngrădim înțelesul unor idei pentru a scăpa de bănuieli, în celace ne privești întru nimic justificate.

Această atitudine se datorește și faptului că mișcarea legionară nu are o politică a muncitorilor, așa cum o înțelegeau și cu care se lăudau fostele partide politice, căci pentru ea muncitorii nu sunt o cantitate exterioară, adeseori plictisitoare și uneori chiar amenințătoare, care trebuește tratată uneori cu diplomație și totdeauna cu abilitate și față de cari trebuesc făcute, din siguranță de confort pentru o anumită categorie de cetățeni, anumite concesiuni și acte de filantropie, mai mult sau mai puțin importante, dar gălăgioase și umilitoare.

Toată această tactică și atitudine este cu desăvârșire străină de mișcarea legionară, care cuprinde în ființa sa tot ce este energie națională și, care urmărește desvoltarea normală și sănătoasă a tuturor organelor utile ale Națiunei, deci și a muncitorimei.

Pusă în această lumină, se vede bine că, mișcarea legionară nu are prejudecăți, antipatii, simpatii sau interese preconcepute de clasă socială.

De altfel, muncitorimea română, care a înțeles această realitate și care s'a încadrat organic și sufletește în mișcarea legionară prin atâția martiri și eroi, va fi pusă la adăpost, din punct de vedere economic, de consecințele sistemului capitalist, în cadrul căruia muncitorul este expus, [illegible] și despuiat de orice drepturi în fața uriașelor întreprinderi capitaliste.

Prin urmare, în Statul legionar

(Continuare în pag. 5-a)

Motivele pentru care armatele germane n'au invadat Anglia

Precizările ziarului „Voelkischer Beobachter"

BERLIN 17. — „Voelkischer Beobachter" se întreabă care este motivul pntru care, după retragerea glorioasă a englezilor dela Dunkerque și după înfrângerea Franței, nu s'a produs invazia. Răspunsul la această întrebare, afirmă ziarul, va fi dat de germani la momentul oportun.

In discursul său în fața lucrătorilor din industria armamentului, Fuehrerul a și făcut unele aluzii la acest subiect.

Dacă invazia s'ar fi produs toamna trecută ea ar fi evitat englezilor suferințele pe care le aduce războiul aerian în forma sa actuală, ca numeroasele sale atacuri, pe care Anglia le datorește d-lui Churchill.

Dacă invazia nu s'a produs toamna trecută, aceasta nu a îmbunătățit nicidecum situația strategică a Angliei, care s'a înrăutățit.

Poporul englez trăește neîncetat cu teama invaziei și va trebui să continue a trăi astfel.

Ziarul se ocupă apoi de eventualitatea unei sporiri în viitor a înarmării britanice grație Statelor Unite și observă:

Nimeni nu poate subevalua potențialul de războiu al Statelor Unite. Dar nimeni nu știe în proprie experiență mai bine ca noi cât timp trebue să treacă de la proectul pe planșetă până la producția în serie. Englezii recunosc ei înșiși că până în șase luni ajutorul american nu poate fi apreciabil.

Crede oare Londra serios că noi vom lăsa să treacă nefolosite aceste șase luni? Ajutorul american nu este, în ultimă analiză, numai o problemă de producție, ci o problemă de transport, iar în viitoarele șase luni se va realiza cuvântul Fuehrerului: „Vom avea submarine nenumărate".

Târg de oale în Prundul Bârgăului (jud. Năsăud).
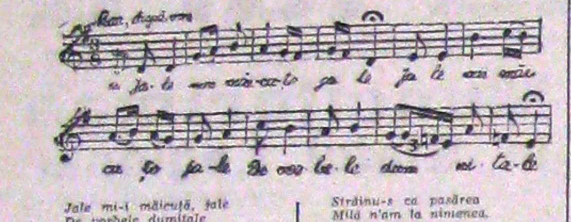
CULTURA

Calendar legionar

17 Ianuarie

1925. 170 studenți naționaliști se solidarizează cu cei eliminați pe nedrept, cerând să aibă și ei aceiaș soartă.
1928. Procesul studenților Sârbulescu, Popa, Rusu, Buzoianu, Lateș și Berijan, închiși la Galați pentru devastarea unei sinagogi. Ii apără Căpitanul.
1931. Confirmarea mandatului de arestare și interogarea Căpitanului care declară între altele că asociația „Arhanghelul Mihail" și celelalte au fost create pentru a contrabalansa mișcarea comunistă, că a activat în cadrul legilor și că, mai ales, nu-l dezonorează arestarea, cerând chiar să-i confirme mandatul.

Cântec de jale
(din Valea Oltului)

Jale mi-i măicuță, jale
De vorbele dumitale
Care mi le-ai cuvântat
Și eu nu le-am ascultat;
Dar acum le-aș asculta
N'are cin' le cuvânta
Că cine le-a cuvântat
Șade în pământ băgat.

Străinu-s maică, străin
Străinu-s ca pui de cuc
Milă n'am unde mă duc
Străinu-s ca pasărea
Milă n'am la nimenea.

Rău-i Doamne prin străini
Ca desculț prin mărăcini;
Rău-i Doamne prin dușmani
Ca desculț prin bolovani;
Rău-i Doamne prin guri rele,
Ca desculț prin pietricele.

Făgăraș-Hurez, 9.V.937
dela Ilarie Serghiță
cules de Ilarion Cocișiu

Importantele descoperiri arheologice dela Verbania (Italia)

Zilele trecute, la Verbania, lângă Lago Maggiore au fost începute săpături arheologice, pentru a scoate la lumină două necropole romane. Primele săpături au fost începute la necropola cunoscută sub numele de San Bernardo, unde în ultimii ani au fost făcute descoperiri importante.

Săpăturile vor fi continuate și în împrejurimi, unde anul trecut au fost descoperite și recuperate în parte, vre-o treizec de morminte, conținând un material arheologic foarte abundent, compus din amfore, cupe, etc., ca și un craniu uman, care se crede că este al unui legionar roman din primul veac dinainte de Christos.

Cronica muzicală

Concertul d-rei Gabriella Lupancea

Vitregia timpurilor a făcut să se rărească producțiile artistice cari altă dată abundau în acest sezon.

Concertul d-rei Lupancea a venit chiar în golul atât de simțit, și debutul d-sale poate fi socotit o seară frumoasă de muzică.

Programul cuprinzând în prima parte lieduri, a desvăluit frumoase calități vocale. Timbru plăcut și dicțiune bună, însă ambytus restrâns și registrul înalt puțin consolidat. Liedurile lui Schumann și Schubert (în special „Gretchen am Spinnrade") convin vocii d-sale de mezzo-soprană, cu destule posibilități vocale pentru muzica de cameră, nu însă pentru operă.

Trecerea dela lieduri la cântece românești a fost evidențiată prin adaptarea interpretării cerută de diferențierea genului de scriitură.

A impresionat în deosebi cântecul d-lui M. Jora: „Mor azi zâmbetele mele" (pe cuvinte de Oct. Goga), care deschide vaste perspective compoziției vocale române, și „Cântec de leagăn", al d-lui Borgovan (puțin prea dramatizat). „Crizanteme", atât de des cântată, putea fi înlocuită cu altă bucată a maestrului Drăgoiu, ce ar servi mai mult și pe autor și pe interpret.

Muzica franceză, alcătuind partea a treia, a fost cântată cu delicatețe în nuanța pe care o cere genul cultivat de Duparc și Fauré.

„Phidylé" și „Chanson triste", ale lui Duparc, ca și „Après un rêve", a lui G. Fauré aduc nu numai noutatea unei linii melodice de frumusețe rară și bogății armonice neîntâlnite încă, ci creiază noul lied francez, adevăratul „chanson", rupând cu vechea „romanță".

D-ra Lupancea le-a înțeles și publicul i-a răsplătit strădunița cu aplauze meritate.

H. C.

Columna lui Traian

Azi 17 și mâine 18 Ianuarie orele 6 d. m. la Fundația Dalles d-l arhitect Cristofi Cerchez, decanul Corpului arhitecților va vorbi despre „Columna lui Traian", cu proecțiuni. Conferința e sub auspiciile Corpului arhitecților și a Grupării de artă „Luchian".

Pe urmele vechiului port al orașului Pompei

NAPOLI. — Marea s'a retras dela Pompei, până acum, însă, arheologii nu au putut să stabilească precis unde se găsea vechiul port pompeian, despre a cărui ființă ne vorbesc documentele scrise.

O vreme s'a crezut că debarcaderul se găsea pe locul unde astăzi se află Moara Bottaro. Săpăturile recente și noile descoperiri de vile și case, au dovedit însă, că linia vechiului țărm era cu puțin mai înaintată decât cea de astăzi. Aceasta se află la 80 km. de vechea șosea dintre Terre Annunziata și Castellamare. Aci au apărut resturi de nave și alte unelte marinărești, iar sub unele șoproane au fost găsite sute de amfore, fragmente din stânca Revigliano, care se află în apropiere, numeroase plumburi pentru plăși și plăși cu mâner.

Toate aceste descoperiri ne fac să tragem concluzia că aci trăgeau triremele și se desfășura viața marinărească a vechiului Pompei, al cărui comerț cu Orientul a fost în vechime foarte înfloritor.

APOLON

După o monedă-(Tomis). de Cristea Grosu

Dunărea, Axă a vieții românești

In timpul în care Alexandru Macedon, și mai târziu Lisimah, unul dintre diadohii urmași ai lui, speriați de necurmatele revolte ale traco-ilirilor, supușii lor, se gândeau să curme această stare de lucruri, se văzu pentru prima dată lămurit, că spre a putea stăpâni liniștit în sudul Dunării, era necesar ca regiunile nordice, acolo unde se afla isvorul principal al energiilor trace, să fie pacificate. Tot astfel se întâmplă și atunci când traco-ilirii căzură ca și grecii și macedonenii în mâinile noilor stăpânitori ai lumii: Romanii.

Acuma se înțelege, că pentruca Romanii să poată stăpâni în liniște bogatele provincii ale Balcanilor, trebuia să se facă o pacificare a frontierii Dunării; după numeroase încercări de apărare a fluviului, încercări care se făcură nu numai de slabul Domițian, dar și de marele August, trebui să se repete din nou în nord încercarea lui Lisimah.

Ceeace nu reușiseră macedonenii lui Lisimah, reușiră acum legionarii lui Traian: Dacia, isvorul principal de energii traco-ilire, cheia stăpânirii Dunării, care în prelungirea Rinului era hotarul imperiului, se afla în mâinile Romanilor.

Și atâta timp cât sentinela romană păzi, din Carpați și câmpie, apele fluviului, Dunărea fu pavăza imperiului.

Atunci când printr'o aberație, datorită și unor împrejurări nenorocite, forța romană părăsi Dacia: Balcanii și imperiul căzură pradă barbarilor.

Nu mult după aceia, din Carpați și până în Pind, prin amestecul cu singurii barbari așezați pe aceste tărâmuri, se iviră noii stăpânitori cari coborau și din neastâmpărații traco-iliri și din viguroșii și cumpătații romani, dar și din noii veniți: Slavii.

Pentruca această mare unitate milenară să poată fi ruptă, trebui ca dintr'un nou popor năvălitor ce aducea cu sine din stepele Asiei tirania și gustul stăpânirii orgolioase, să se nască prin imitarea formelor politice bizantine, primul imperiu bulgăresc.

Statul acesta hibrid, care nu rezistă câtva timp decât grație energiilor slavo-române, fu cel ce separă în două grupe distincte unitatea străveche a acestor teritorii.

Spre sud, în jurul Pindului rămaseră românii cari de aci înainte gravitară în jurul civilizației grecești, pe când în jurul Dunării, rămaseră cei ce sunt cunoscuți în general sub numele de daco-romani. Aceștia în secolul XIII și XIII dădură către Balcani splendoarea imperiului româno-bulgar.

In vreme de pericol, ca și odinioară, în cel de-al XIII-XVI-lea secol energiile românești se strânseră din nou în nordul Dunării, în câmpia în care coborîră și mari masse de ardeleni prigoniți de unguri.

De aci înainte însă Dunărea continuă totuși să fie axa principală a vieții românești; și lucrul este lămurit arătat de faptul că Turcii nu reușiseră să stăpânească liniștit fluviul și să-și impună hotărît voința în nordul lui decât atunci, când stăpâniră ei și malul din stânga fluviului.

De atunci și până azi, de o parte și de alta a fluviului, viața românească a continuat cu toate greutățile, căci fluviul, ca în totdeauna nu a fost hotar, ci linie de unire.

Este incontestabil, că în concepția național-șovină a ultimelor timpuri, prezența românilor pe malul drept al Dunării, nu poate să facă nici o plăcere vecinilor dela sud, dar nici ei n'ar trebui să uite că stăpânirea lor pe ținuturile actuale nu reprezintă atât o tradiție de stat organizat, cât mai ales o aplicare a principiului libertății naționale, pe care ei o refuză uneori, în cadrele statului lor, românilor, ce au acolo drepturi mai vechi decât ei.

Faptul este cu atât mai de mirare, cu cât ne aducem aminte, că ei datorează românismului nu numai momentele de glorie ale stăpânitorilor dela Ohrida și Târnava, dar chiar redeșteptarea lor modernă, care a pornit de pe teritoriul nostru, și crearea statului lor, care s'a făcut și prin soldatul român.

Iar românii din dreapta Dunării și în special cei din Valea Timocului cari simt o strânsă solidaritate cu oltenii noștri, nu trebuie să uite niciodată că Dunărea a fost întodeauna a neamului nostru și că datoria lor, în timpurile actuale, când statele Europei sunt definitiv formate în hotare naționale precise, este de a continua dincolo de fluviu forța cea mai importantă în această epocă a manifestărilor naționale, cultura românească.

Cultura pe care într'un frumos exemplu de continuare, a străvechii solidarități o primesc și astăzi, tot de acolo de unde pe timpuri traco-ilirii sudici și mai târziu romanicii, obțineau ajutor la nevoe.

Anton Balotă

O expoziție a cărții și graficii germane la Stockholm

La 15 Ianuarie s'a deschis la Stockholm, în localul Muzeului național, o expoziție a cărții și graficei germane. Expoziția prezintă cu deosebire tot cea produs scrisul german contimporan în materie de literatură, artă și știință. Cu această ocazie poetul Joachim von der Goltz va citi din operile sale.

Alți literați și oameni de știință germani vor vorbi la Stockholm și în alte orașe suedeze tratând despre probleme în legătră cu arta germană contimporană.

Conferința d-lui Emil Bulbuc la Ploești

Duminică 19 Ianuarie orele 11.30 în sala teatrului Odeon d. Emil Bulbuc, secretar general al ministerului Propagandei va vorbi despre „Lupta Germaniei național-socialiste și a Italiei fasciste pentru restaurarea unei noui ordine europene".

„Apostoli" în exil

Unele cercuri profesorale ale Universităților noastre sunt în plină încordare. Le-a pus pe gând măsura luată de Ministerul Educației Naționale de a tăia cu sapa buruiana stearpă din grădina școalei românești.

Stârpiturile acestea nu vor să înțeleagă totuși că exilul ce li se pregătește în dosarele ministerului e o pedeapsă mult prea mică pentru mulțimea fărădelegilor ce le-au săvârșit sub oblăduirea răposatului politicianism. Vina lor nu îngăduie nici o comparație cu vina celor eliminați din alte sectoare ale vieții publice românești, ci va trebui să fie considerată pentru veșnicie *trădare de neam.*

Cine nu-i cunoaște pe „apostolii" destinați exilului? Ii cunoaște studentul torturat ani dearândul de umanitarismul lor bolând. Ii cunoaște clubul politic unde și-au făcut și au făcut educația lichelele lepădate de pe maldanele târgurilor. Ii cunoaște țara pedepsită să le asculte în campaniile electorale bătăile de inimă din burțile mereu în creștere și elucubrațiile ce țâșneau din căpățânele lor seci.

Un anumit partid politic număra nu mai puțin de 100 profesori universitari. Inrolarea aceasta în partidul ce se scălda în apele internaționalismului, trebuie să ne oprească un moment atenția.

Ce căutau acolo onorabilii noștri dascăli de Universitate? Imbogățirea cunoștințelor lor științifice, predarea acestor cunoștințe sau dorul de jecmănire a Țării? Toate la un loc!

Cunoștințele științifice cari le posedau cu suficientă aproximație au zăpăcit capetele și mai strâmbe ca ale lor, ale discipolilor cu ciomege brevetate, în timp ce Țara rămânea cu Dandanachii Cațavencii și Cetățenii ei turmentați, al căror număr sporea din zi în zi.

Nimeni n'a suferit mai mult însă de pe urma acestor autori ai catastrofei, decât studenții.

Din 1922 de când s'a dat semnalul de alarmă pentru redeșteptarea acestui neam, profesorii universitari, cu aproape inexistente excepții s'au așezat deacurmezișul vrerilor sfinte, nimbate de martiraj, ale studenților.

Din 1922 și până în ziua în care măsura amintită a Ministerului Educației va fi fapt împlinit, nu se vor sfârși privirile de ură neputincioasă aruncate peste chipul chinuitului student legionar.

Ani după ani, profesorii despre cari e vorba și-au etalat în fața studenților, obligați să le asculte năzdrăvanele lor prelegeri, inconștiența, neștiința și deatâtea ori... elanul nestăpânit al dragostei de țară ce o fericeau cu liste electorale.

La adăpostul maimarilor zilei s'au menținut sub toate guvernele.

Studentul român a trebuit să suporte fără împotrivire măcinarea unui curs stupid 30 ani dearândul, a trebuit să se resemneze la examenele la cari era obligat să macine la rându-i încăodată tărâțele căpătate dela profesor.

Studentul român a trebuit să fie de acord sub pedeapsa pierderii examenelor și a „lucrării la ochiu" pentru totdeauna, cu toate balivernele debitate de dascălul de specialitate.

Studentul român a fost nevoit să se ascundă de ochiul profesorului de Universitate, care semăna în atâtea cazuri cu cel al agentului de siguranță.

La umbra „apostolilor" bătrâni creșteau lichelușele care urmau să le țină locul. Iar ca să fie pe placul protectorilor, căutau să le imite toate apucăturile.

Nu e, cred, de prisos să amintesc cum înțelegeau să-și imite dascălii, dăscălașii aspiranți de catedre universitare.

Un anumit profesor obișnuia să își adune studenții acasă odată pe an, cu care ocazie se luau în discuție în mod filosofic problemele la ordinea zilei. *Profesorașul* a căutat să fie de acord cu maestrul, invitând și el acasă studenții, nu însă odată pe an, ci săptămânal. Iar ceeace pare curios e că invitații erau mai totdeauna studentele.

Acelaș profesoraș cu gânduri universitare e și un foarte bun vâslaș. L-am văzut odată într'o barcă pe lacul Snagov, cum cu mânecile suflecate și plin de sudori se străduia să bată recordul în nobila artă a vâslitului. Nimic de zis. Mai grav e însă că în barcă se afla și un poloboc de balabustă, studentă, care trântită ca o Cleopatră degenerată pe scaunul din barcă, se simțea foarte satisfăcută de atenția profesorului — gol.

Nu mai putea dăinui o asemenea degradare a Universității românești în Stat legionar. Exilul acestor universitari se impunea printre primele măsuri de curățire ale demnității noastre.

Pentru cei meniți exilului, nici un regret!

Să plângem, dacă nu ni s'au istovit încă lacrimele de pe urma atâtor dureri ce ne-au încercat, tineretul care va trebui să depună sforțări înzecite pentru a înlocui pleava ce-i pe cale să se răspândească în toate punctele cardinale.

Să plângem destinul amar ce ne-a fost hărăzit ca tocmai atunci când tineretea rezidește o țară dărâmată de inconștiență, ca să zacă în mormintele pregătite de nelegiuiți.

De ce-mi stăruie oare în minte și mă chinuesc accentele de adâncă melancolie cu care Nae Ionescu își încheia un rechizitoriu scris tot pentru acești „apostoli": „Alte neamuri au avut norocul ca în războiu să le moară și bătrânii. Nouă ne-au murit numai tinerii"...

Octav Ungureanu

La Studio: „Ginerele d-lui Prefect"

Studioul Teatrului Național, reprezintă astăseară Vineri 17 Ianuarie pentru a 35-a oară amuzanta comedie în localizarea d-lui Paul Gusty: „Ginerele d-lui Prefect".

Distribuția cuprinde numele fruntașe ale d-lor Gr. Mărculescu, A. Pop-Marțian, Niky Atanasiu, N. Moțoc, P. Stilu, și a d-nelor Nelly Dordea, Nora Pevow, Victoria Mierlescu, Cella Dima, Felicia Vilcec.

Direcția de scenă: Maestrul Paul Gusty.

★

Pe scena Teatrului Național se repetă piesa „Un om ca toți oamenii" de d. Florin Scărlătescu.

Premiera va avea loc către sfârșitul lunii, la Studio.

„Invierea" de Tolstoi la teatrul municipal „I. L. Caragiale"

Teatrul Municipal „I. L. CARAGIALE" din Schitu Măgureanu 1, reprezintă în fiecare seară la orele 8.30 precis, „INVIEREA". Capodopera lui Tolstoi se bucură de o interpretare consemnată elogios de critica dramatică și răsplătită cu ropote de aplauze la scena deschisă.

La moartea lui Joseph Strzygowski

O foarte laconică telegramă transmisă din Viena în ziua de 7 Ianuarie c., ne anunță încetarea din viață a profesorului Ioseph Strzygowski.

Archeolog și istoric de artă de mare anvergură, profesorul Strzygowski moare la vârsta de 79 ani.

Pierderea lui o resimte întreaga lume științifică dela noi și de aiurea, dar o resimțim mai ales noi cei cărora Ioseph Strzygowski ne-a fost îndrumător, direct sau indirect, în domeniul fermecător al artei.

Subscriitorul acestor rânduri n'a avut fericirea să fi fost cândva printre studenții marelui savant la Viena, dar ideile lui, cunoscute dintr'o serie întreagă de lucrări, îi vor fi întotdeauna lumini călăuzitoare pe căile istoriei artei și ale archeologiei. Grație acestor idei am putut cunoaște drumurile pe care le-au urmat diferitele curente spirituale în lume înainte de scris și de istorie. Și tot grație acestor idei am putut înțelege — printre altele — elanurile către înălțime ale artei gotice ca și unele motive ale artei noastre (originea frunzei și strugurelui de vie, bolta pe plan pătrat, arcada, geometrismul artei țărănești, etc.).

Ioseph Strzygowski este creatorul unei metode noui de cercetare în archeologie.

Intr'adevăr, dela începuturile archeologiei și până azi, s'au dat și se dau mereu la iveală atâtea vestigii ale trecutului. Apar cărți, buletine, publicații, în care se descriu obiectele aflate, se arată împrejurările în care s'au descoperit, se reproduc fotografii, se redau hărți, dar, oricum, acest material rămâne în mare parte un material brut. Căci puțini sunt savanții lumii, care să pătrundă acest material dincolo de materialitatea lui, să tragă anumite concluzii și să prindă în anumite sinteze evoluția spiritului omenesc. Și sunt doar atâtea ipoteze care se cer verificate, atâtea umbre care se cer șterse, atâtea drumuri ale omenirii care se cer aflate... Și fiecare obiect dintre acelea pe care ni le redau tainițele pământului după mii de ani, bine studiat și bine interpretat e în stare să arunce lumină peste mișcările de gânduri și curentele spirituale despre care nu se face nicăeri și nici nu s'ar fi putut face cândva vreo pomenire scrisă. Dar, multe dintre descoperirile archeologice au rămas fragmentare și disparate ca mici fărâme dintr'un splendid vas de alabastru distrus de vreme. Era necesar un spirit de pătrundere și de sinteză care să reconstitue din aceste fragmente ceeace a fost și să ne dea o icoană mai completă a lumilor ce s'au dus...

Iată că pentru a împlini acest gol vine Ioseph Strzygowski și propune o nouă metodă de cercetare care nu se oprește numai la ceeace avem, dar care se străduește să afle pe cale deductivă și ceea ce s'a pierdut. E vorba de noua știință, acea a archeologiei și artei comparate căreia Strzygowski i-a pus baze și care i-a dat posibilitate să formuleze concluzii îndrăznețe asupra vechilor civilizații ale lumii. Firește, nu ni este dată acum posibilitatea să expunem în întregime criteriile care stau la baza noului fel de cercetare a vestigiilor trecutului așa cum a înțeles să-l facă marele archeolog, dar vom spune totuși că metoda comparată i-a permis autorului ei să arunce priviri de sinteză asupra vestigiilor de artă ale popoarelor, să compare între ele aceste vestigii, să le așeze pe diferite linii comune să împlinească golurile inerente trecerii miilor de ani și astfel să se urce până la vremi din care n'avem nici o mărturie scrisă, să depășească cunoștințele pe care ni le dă istoria și să reconstitue lumi a căror suflet s'a păstrat doar fragmentar în cutare ciob de ceramică sau în cutare piatră de pe pământ asiatic sau european.

Studiul comparat al „caracterelor" diferitelor urme archeologice și vestigii de artă ale trecutului a fost surprinzător. A arătat anume că „esențele" acestor opere de artă se grupează după regiuni și corespund diferitelor latitudini geografice. Astfel, Strzygowski a putut constata, pe pământul întreg din punct de vedere al artei, încă din primele timpuri ale omului, trei zone bine distincte, fiecare zonă avându-și felul ei propriu de exteriorizare a sentimentelor în artă. Dar, operele de artă ale zonei ecvatorială și mediană redau mai mult biologicul sau exprimă un servilism către un stăpânitor ca cele din marile regate: ale Siriei, Mesopotamiei, Indiei, etc., câtă vreme zona nordică a dat opere de artă de mai multă concentrare sufletească și de mai mare valoare artistică.

Pe de altă parte, studiul comparat în artă a mai dovedit că acolo unde a înflorit o credință religioasă puternică, s'a născut și o artă adevărată.

Aceste constatări odată făcute, spiritul pătrunzător și logic al lui Strzygowski urmează deducțiile.

Având deci în vedere superioritatea vestigiilor de artă ce se găsec mai ales în Asia nordică, pornind și dela premisa că acolo unde a existat o credință religioasă puternică, a înflorit și o artă adevărată, Strzygowski conchide că regiunile nordice — „aux premiers âges de l'humanité" — au fost acelea care i-au dat omului posibilitatea să desvolte acea dinamică fărâmă divină care se numește suflet.

Locuitorii acestor regiuni aspre și reci, au avut posibilitatea să trăiască în mod intens primarele și profundele sentimente bucuria și durerea. Siliți să lupte din greu împotriva frigului și să cunoască mai bine ca oricare alții binefacerile unei haine sau ale focului, oamenii aceștia din nord au ajuns cei dintâi la ideia de bine și de rău.

Dar, în afară de asperitățile de climă și de trai, viața rătăcitoare de nomazi a acestor oameni, drumurile nesfârșite pe care le băteau, singurătatea printre turme, observarea regularității anotimpurilor, solstițiilor și equinocțiilor, toate au avut darul să contribue ca aceste popoare arice din Nord să pornească pe drumul meditației la crearea unei vieți spirituale și la concepția despre o dumnezeire atotputernică și omniprezentă.

Astfel, sufletul omului nordic a fost modelat de timpuriu în sensul unei înalte credințe religioase. S'a închegat în sufletul acestui om un sâmbure, o predispoziție pentru credință căreia Strzygowski îi zice „Glaubenstimung".

Cu acest sâmbure de preț închis în ființa lor, păstorii Nordului se vor răspândi după vremuri în largurile lumii și în decursul etapelor preistorice și istorice îl vor desvolta în concepții religioase, în poezie, în muzică, în arta plastică. Oamenii Nordului, legați atâta cu sufletul de cer, vor avea un rol covârșitor la crerea operelor de universală valoare spirituală în lume. La baza acestor opere va sta întotdeauna factorul dinamic al credinței. Grecii, scoborîtori din Nord, vor da lumii conceptul veșniciei tinereții, tradus în marmora unui Hermes de Praxitel sau a unei Venere de Milo, iar goticul va însemna și el un nestăpânit elan către înălțime.

Urmând aceste concepții ale lui Strzygowski, putem explica și fondul spiritualității geto-daco-trace. Strămoșii noștri făceau și ei parte din grupul popoarelor nordice. Și în sufletul lor se găsea acel „Glaubenstimung" arian care i-a dus la ideea disprețului față de moarte și de trup, la ideea nemuririi sufletului, la cultul solar, la geometric în artă (o solidarizare, deci, a lor cu forme artistice care să fie mai aproape de imaterialitate).

Dar, arheologia comparată a mai arătat că Arii din Nord s'au scoborît pe platoul Iranului și acolo au desvoltat o cultură dintre cele mai strălucite. Strzygowski rezumă aceastâ a lui credință în felul următor: „L'Iran, dans le domaine spirituel, fut le coeur de l'Asie. On peut affirmer sans crainte que, dans l'Asie tout entière, la plupart des paysages connus se rattachent au centre créateur que fut l'Iran". S'a desvoltat pe platoul Iranului religia mazdeiană care a influențat creștinismul.

Așa că, am putea spune, fondul doctrinei creștine este de natură arică. Ideea despre o dumnezeire supremă, unică și nevăzută o datorăm vechilor ari. Poate din acest motiv toate popoarele arice noui au aderat atât de ușor la creștinism. Primind creștinismul, aceste popoare nu mergeau împotriva fondului lor sufletesc primar ci în sensul lui.

Arta Iranului a avut și ea influență asupra artelor nu numai din imediată apropiere dar până departe la Singafon în China, la Roma, la Ravenna, în Bizanț, în Armenia, în Egipt, etc.

Strugurele și frunza de vie pe care până astăzi în arta noastră, cioplitorii în piatră și lemn îi închipuie pe crucile funerare la colonetele altarului și la tot ce e închinat marelui Dumnezeu, își au originea tot pe platoul Iranului.

Iar ideile marelui Strzygowski și sugestiile pe care ni le pot da aceste idei sunt atât de bogate, încât nu le putem rezuma în cadrele acestui articol. E nevoie să fie citită măcar o parte din bogata sa operă: „Asiens bildende Kunst"; „Die Zukunft der Kunstwissenschaft"; „Forschung und Erziehung"; „Baukunst der Armenier und Europa"; „Machata"; „Amida"; „Orient oder Rom"; „Kunde, Wesen und Entwicklung"; L'ancien art chrétien de Syrie.

Ultima dintre lucrările induse în această listă apare cu un foarte interesant studiu datorit profesorului francez **Gabriel Millet** în care se sintetizează cum nu se poate mai bine ideile fostului profesor dela Viena, dar tot în această carte, Strzygowski își exprimă adânca sa amărăciune pentru ingratitudinea oamenilor.

Acuma însă, bucuriile și durerile din cursul unei vieți atât de laborioase s'au stins... Pasul neobositului călător peste ruina și cenușa vremilor, s'a frânt...

Incă una dintre gloriile științifice ale lumii s'a închis sub bolțile sfinte ale Pantheonului.

In aceste clipe, admiratorii profesorului Strzygowski varsă o lacrimă de durere și aruncă o floare de recunoștință pe sarcofagul marelui savant.

Aurelian Ropceanu

Fapte și comentarii

Revoluția legionară și homo juridicus

Revoluțiile sunt fenomene lente cu penetrație îndelungată în redutele statului quo. Acțiunea lor se poate asemăna cu aceea a firelor de apă ce străbat încet, încet, în temeliile unei construcții, măcinându-le totuși, în mod sigur, până ce, fără să se presimtă, clădirea se prăbușește; se mai aseamănă cu lumina soarelui, care risipește prin săgețile sale fulgerătoare, bezna întunericului, pe nesimțite.

Pentru profani, totuși, revoluția nu se remarcă decât în clipa când forțele ei, pregătite și infiltrate ani dearândul în edificiul Statului, se declanșează, prăbușind putregaiul și înălțând flamura noului regim.

Miopii, care nu văd decât prăbușirea clădirii cu temeliile măcinate ani dearândul, care nu văd în biruința luminei asupra întunericului, decât faptul brut al rostogolirii Soarelui pe pe orizontul însângerat, nu pot desluși, din timp, cursul subversiv și inexorabil al revoluției.

Totuși, măcar în această fază brutală a „micilor răfueli" dintre revoluția și regimul doborât, oamenii simpli, lipsiți de perspectiva istorică, își dau seama de ce se petrece în jurul lor, și, acceptând totul ca pe o desfășurare normală, nu bârfesc, nu crâcnesc, ci trăesc revoluția ca toate ale sale, bune și rele.

Nu tot așa se întâmplă și cu acel nelipsit și frecvent homo juridicus. Căci, Mări-Doamne, dacă pe vremuri românul se năștea poet, în zilele post belice, în climatul tropical al democrației, românul s'a născut homo juridicus. Astfel se explică această bogată faună de homo juridicus, care abundă pe toate străzile. Acesta, deși lipsit de perspectiva istorică a evenimentelor, păstrează încă ochelarii miopiei incurabile, înzestrați cu maxime dioptrii și cu instinctul animalic perfect deformat, nu mai poate avea capacitatea de adaptare, devenind un nenorocit, inadaptabil al vremurilor noi.

Desprins cu aureola de augur juridic el așteaptă cu nerăbdare a fi solicitat să-și dea tributul indispensabil al capacității sale.

In așteptare, pe culoarele istoriei, acest farmacist al formulelor juridice, devine spontan al gălăgiei, cu inepte irupții de filosofie juridică.

Formulele perimate ale dreptului defunct sunt expulzate cu elocvență din gura lui înbăloșată în veninul inutilității, în timp ce gură cască se oprește și-l ascultă: dacă este un cap mucegăit de arhivar, îl admiră și îi dă dreptate, iar dacă este un om simplu, se scârbește și scuipă ostentativ.

Cu toată această situație de epavă a regimului mort, homo juridicus, nu se resemnează a cerși la colțurile ulițelor istoriei atenție celor cari mai pot să-l asculte; — el se încăpățânează într'o credință oarbă de indispensabil al regimului revoluționar și, deși refuzat a fi primit măcar în sălile de așteptare ale acesteia, el oferă, darnic rețetele elaborate în alambicul deformat al sufletului său.

Această credință ia aspectul unei manii și în cele din urmă, devine chiar nebunie în toată regula, căci din vâltoarea revoluției, pe care o socotesc o boală socială, el nu poate vedea decât că eșafodajul juridic care se prăbușește, trebue menținut cu îndărătnicie, fiind singurul în stare să oprească catastrofa care tinde să-l înghită.

Speculator al argutiilor juridice, nu se poate consola cu răsturnarea formulelor stereotipe, cu care, în cursul vremurilor de netrebnicie istorică, a adunat comori de pe spinarea celor mulți și obidiți, ignoranți ai legilor apărute peste noapte cu ghiotura.

El care prin subtilitatea chițibușurilor a ajutat, în schimbul onorariilor grase, pe toți veneticii și străinii, cari au prădat Statul și Țara, să evadeze de sub escorta sancțiunilor, prin cotloanele strâmte ale textelor de lege dibăcite cu abilitate: el care s'a retranșat în simbolica imparțialitate a justiției legate la ochi, condamnând cohortele revoluției legionare, pășind din istorie în cadența legiunilor lui Traian, fără a pricepe că ei calcă pe istorie și pentru istorie.

In sfârșit, el care și-a oferit, cu aceeași promptitudine remunerată, oficiile de specialist al Constituțiilor octroiate, în cursul nopților de nebunească insomnie, în priveghiul unor sfetinici loviți de senilitate, se coalizează, se scandalizează și nu poate suporta regimul de inaniție totală, pe care revoluția legionară i-l impune, uitând că în companie și cu concursul său prețios teroarea reacțiunii, a isbutit să masacreze și să întemnițeze tinerețea unui neam.

Astfel, din netrebnic inutil cerșetor la porțile revoluției, din miop al fenomenelor ce-l înconjoară, închis ca melcii în cochiliile lor, lăsând pe urma sa numai bale de venin, homo juridicus, consumat și consacrat, latră ca o javră turbată, la soarele biruinței legionare.

Bocește pe ruinele Statului juridic, care se transformă, în ritm revoluționar, într'un stat legionar, aruncând la vechituri argutiile, soluțiile și formulele juridice perimate și căutând să construiască un drept nou, dreptul României Legionare, care nu se vinde, nu se va cumpăra și nici nu se va prețui în monedă aur, ci numai în monedă suflet.

Astfel, homo juridicus pensionat în condițiuni elegante de revoluția legionară, așezat la răspântia inutilității întregei sale existențe, se vaicără și profetizează prăbușirea lumei întregi din cauza neconsultării competenței sale răsuflate.

Să-i fie țărâna ușoară!

Mihail Arbac

Tragicul sfârșit a doi elevi din școala militară

COMUNICAT

In seara zilei de 28 Noembrie 1940, orele 19,40 un autocamion aparținând armatei, venind cu viteză mare și cu luminile stinse, a lovit din spate coloana de elevi a unui liceu militar, care era în drum spre locul unde urma să se servească masa, omorând pe 2 dintre elevi și rănind pe alți 14, dintre care 3 mai grav.

Autocamionul era condus de soldatul șofer Stănicel Dumitru, care se afla în stare de ebrietate.

Fiind trimis în judecata Tribunalului Militar, soldatul Stănicel Dumitru a fost condamnat la maximum pedepsei prevăzută de art. 467 c. p. (omor prin imprudență) adică la 3 ani închisoare corecțională și 5000 lei amendă.

Pentru vătafii și vânzătorii de ziare

Se aduce la cunoștința vătafilor și patronilor care au angajați copii vânzători de ziare, că termenul de înscriere la Prefectura de Poliție, Serviciul de Moravuri, expiră astăzi 17 Ianuarie crt., orele 21.

După această oră, toți cei ce nu s'au prezentat, precum și vătafii sau stăpânii respectivi, care au îndrăsnit a împiedeca executarea măsurilor luate de noi, vor fi invitați personal la Prefectura de poliție.

Mișcarea legionară pornește o nouă bătălie pentru oglindirea adevăratei vieți românești

Insemnătatea recensământului general al populației și bunurilor țării

Evenimentele petrecute în ultima vreme au adus mari schimbări în structura Statului. Imprejurările cărora a trebuit să le facem față ne-au știrbit hotarele și odată cu acestea întreaga viață a țării a suferit modificări fundamentale.

Atât în domeniul politic, cât și în sectoarele vieții economice nu va fi posibilă o înoire, o organizare sănătoasă care să deschidă calea progresului fără o cunoaștere reală a stărilor de fapt. Recensământul României de mâine, la a cărei temelie se vor [illegible] străduințele [illegible] nu va putea [illegible] decât pornind dela o perfectă cunoaștere a realităților politice economice și naționale.

Rostul recensământului general din România

Pentru ajungerea acestui scop, conducerea Statului a hotărît efectuarea unui recensământ general al bunurilor și populației.

Asemenea operațiune nu s'a mai făcut de un deceniu. In acest răstimp, elementul românesc a crescut simțitor din punct de vedere numeric iar bogățiile țării au luat o desvoltare care impune o cunoaștere completă și cât mai exactă.

In expunerea de motive ce însoțește decretul-lege pentru recensământul general din România, d. ministru al Coordonării, în a cărui însărcinare cade efectuarea acestei mari opere de interes național, explică motivele pentru care se impune un recensământ general.

D-sa spune: „Mijlocul inițial cel mai indicat pentru cunoașterea tuturor stărilor de fapt și pentru realizarea unui program de viață în orice domeniu este Recensământul general, care va trebui să cuprindă populația, locuințele și clădirile, întreprinderile comerciale și industriale, exploatările agricole, mâna de lucru, [illegible], instituțiile publice și de utilitate publică, etc. Intr'un cuvânt, va trebui să cuprindă, cât de riguros exacte, oglinda întregii vieți a Statului".

Ce bogății și câte brațe avem

Situația bunurilor ce aparțin locuitorilor acestei țări, posibilitățile și capacitatea industrială și comercială [illegible] în viitoarea statistică realități concrete pe care se va rezema activitatea de mâine a poporului. Căci în noua organizare a Statului munca are un alt înțeles decât l-a avut până acum și pentru ca ea să dea randamentul așteptat se cere ca să fie știute atât numărul brațelor care vor lucra, cât și ce anume vor face.

O numărătoare exactă

Pe de altă parte, cunoașterea elementului uman, ca număr, și mai ales, ca origine etnică, este de un interes capital, pentru însăși desvoltarea statului.

Trebue să recunoaștem cu toții, că a venit vremea să ne facem o riguroasă numărătoare. Legiuirile și favoritismul de până eri au deschis granițele țării dând drumul tuturor veneticilor, tuturor acelora cari colindau continentele în căutarea unui azil să vină peste noi.

Statisticele de până acum nu ne spun prea multe despre această invazie. Și cele care într'adevăr conțin date mai precise sunt vechi, întocmite acum zece ani, înaintea revărsării puhoiului.

De acum un deceniu, și până astăzi au venit atâți străini care trebue identificați, printr'o numărătoare exactă.

In afară de aceasta, prin știrbirea granițelor și prin schimbări în compunerea populației, [illegible] situații care se impune să fie perfect cunoscute.

Atunci când ni se va cere să arătăm pe ce ne bizuim în susținerea cauzei noastre, datele realizate prin noul recensământ vor constitui pârghii puternice și realități de netăgăduit.

Așa se va dovedi masivitatea poporului român și dăinuirea lui de totdeauna pe aceste locuri.

Recensământul populației evreești

Un recensământ special, spune decretul-lege, se va face și pentru cunoașterea numărului exact al populației de origine etnică evreiască.

Raportându-ne la [illegible] decretului-lege [illegible].

In statul național legionar munca va fi românească și foloasele le vor avea numai românii neaoși. Primatul etnic va fi instaurat în toate domeniile de față ale țării. Evreii cari au acaparat neamul, de acum înainte nu vor mai avea niciun amestec în el. Prin legi și regulamente care vor veni ulterior, problema evreiască va fi rezolvată în mod definitiv pentru totdeauna.

Colaborarea Mișcării Legionare

Ca recensământul general ce s'a hotărît, să dea toate rezultatele așteptate, el va trebui însă făcut cu mare scrupulozitate.

O statistică superficial întocmită sau neglijent redactată, denaturează întreaga operație, iar rezultatele sunt valabile numai dacă au fost minuțios controlate.

Pentru ducerea la bun sfârșit a operei ce începe, autoritatea a hotărît ca Mișcarea Legionară să colaboreze la înfăptuirea ei, asigurând prin largă propagandă și supraveghere o completă și exactă înscriere a locuitorilor și bunurilor. [illegible] această bătălie pornită de Legiune, și aceasta va trebui să reușească așa cum se cuvine.

Mergând dela om la om, legionarii le vor explica scopul adevărat al acestei numărători îndemnând pe fiecare cetățean să declare numai adevărul fiindcă acesta este în interesul țării.

Conform instrucțiunilor ce se vor primi la timp, autoritățile împreună cu Mișcarea Legionară vor porni la lucru pe teren, identificând clădirile, întocmind situații asupra fiecărui bun în parte, numărând populația, etc., etc. Controlul va fi foarte riguros.

Pentru cei cari vor încerca să mistifice adevărul asupra situației lor, decretul lege întocmit prevede pedepse aspre și amenzi ce merg până la 100.000 lei.

In ziua fixată pentru recensământ, toți cetățenii țării ca și aceia cari se află în străinătate, vor trebui să înfățișeze organelor respective situația lor.

Supunându-se dispozițiunilor și măsurilor ce se vor lua, fiecare cetățean va contribui la întocmirea unui adevărat document al țării, atât de necesar vieții ei interne și folositor din punct de vedere extern.

Federația aeronautică română, regenerată, pășește la reorganizare în cadrul principiilor Mișcării Legionare

Noul ei director a luat contact cu presa

Federația aeronautică română (Far), condusă până acum de o ceată francmasonică se reorganizează în cadrul principiilor legionare.

In fruntea ei, ca președinte a fost adus un om de acțiune, un cunoscător perfect al problemelor ce urmează să fie rezolvate de „Far", d. ing. **Dorin Pavel**. Pe lângă faptul că este profesor la politehnică de o specialitate aeronautică, e și pilot activ de avion. D-sa este secondat de d. ing. **Traian Ștefănescu**, director general, de asemenea pilot de avion. Noul director general a fost însărcinat cu reorganizarea acestei instituții așa de importante pentru desvoltarea spiritului aviatic. Azi dim., d-sa a convocat pe reprezentanții ziarelor cărora le-a explicat pe scurt, planul de reorganizare, arătând cum înțelege mișcarea legionară să activeze de aci înainte „Far"-ul.

La această instituție, ne spune camaradul ing. Ștefănescu, era refugiul ratațilo din aviație. In loc de a strânge în jurul ei numai oameni pricepuți și cu dor de muncă, erau aduși oameni cari nu făceau nimic.

Cu toate că țara noastră s'a afirmat cu tehnicieni de talia nemuritorului Aurel Vlaicu, încă dela începuturile aviației, totuși România a rămas în această tehnică, în urma tuturor. Normal era, dacă oamenii erau puși la locul lor și încurajați, să fim și noi azi în pasul vremei.

Inginerul H. Coandă era prin 1911—1913 cel mai de seamă specialist în aviație al uzinelor englezești Bristol, în timp ce la noi era ignorat.

Aeronautica se mai face și cu o bună doză de însuflețire. Capacitatea cuiva se completează perfect cu sufletul ce trebue să pună în orice lucrare.

Dacă atunci când se face, sau se repară un avion, lucrătorul nu pune cinste și conștiință, poate urma cine știe ce nenorociri. Spiritul aviatic înseamnă ca și spiritul legionar, spirit de jertfă, voința tenace, înflăcărată de a trece peste orice obstacole către țelul fixat.

Aviația la noi a fost cu totul neglijată. Țările care nu i-au acordat deplină înțelegere au avut mult de suferit, aceasta a dovedit-o războiul năprasnic la care asistăm de aproape doi ani.

Avem un vast program de reorganizare pe care vi-l vom expune, cu altă ocazie.

D. Karadja își continuă funcțiunea de consul general al României la Berlin

● D. g-ral I. Antonescu, conducătorul Statului, a semnat un decret, prin care d. Constantin Karadja își continuă funcțiunea de consul general al României la Berlin.

Destituirea unui comisar-ajutor

D. director general al poliției a aplicat pedeapsa destituirei din funcțiune a lui PETROVICI GRIGORE, comisar ajutor în direcțiunea g-rală a poliției pentrucă s'a făcut vinovat de spionaj contra mișcării legionare.

D-na general Antonescu a împărțit eri hăinuțe și alimente la copiii săraci din com. suburbană Militari

Eri la ora 11.30 a avut loc la școala primară mixtă „Ion Dumitrescu Militari" din comuna suburbană Militară o induioșătoare festivitate. Copiii săraci, peste 100, fetițe și băieți, dela această școală, au primit prin străduința d-nei general Antonescu haine, ciorapi, ghete, rufe, batiste, câte o bonetă de lână, mănuși și câte un pachet cu alimente.

Intreaga presă italiană înfierează atrocitățile comise împotriva aromânilor

ROMA, 17. — Intreaga presă italiană publică lungi articole și corespondențe relatând și înfierând atrocitățile comise de greci împotriva aromânilor.

„Il Popolo d'Italia", povestește lungul șir de suferințe pe care trebue să le îndure aromânii supuși celei mai groaznice dintre prigoane. Ziaristul italian, citând mărturii ale macedonenilor scăpați de sub teroarea guvernului grec, arată cum sute de familii aromânești își văd uciși părinții, soții și copii, iar membrii rămași sunt supuși unui calvar care are ca scop evident exterminarea uneia din cele mai puternice și mai mândre populații din Balcani.

Ziarele italiene relatează apoi gesturile corneliene ale tinerilor macedoneni care preferă să se sinucidă de cât să ia armele pentru prigonitorii lor de totdeauna, împotriva fraților lor de sânge italieni. Este citat cazul tânărului Sotir Oraia, fiul unui profesor dela liceul român din Salonic, care își făcuse studiile la București unde luase și diploma în științele economice și industriale, ce a preferat să se sinucidă de cât să meargă împotriva italienilor, nevoind să dezerteze ca să nu-și expună părinții persecuțiilor. Pilda lui Sotir Oraia a fost imitată de o seamă de tineri aromâni.

Toată presa italiană scoate în mare relief, publicându-l aproape în întregime, articolul publicat în săptămânalul Armatolii: „Noi credem", ca și mesagiul adresat soldaților italieni de către aromâni, publicat de ziarul „Macedonia" din București. (Bit).

Vizita sportivilor jugoslavi și slovaci la Subsecretariatul de Stat al Presei și Propagandei

Eri 16 Ianuarie, orele 12, echipierii jugoslavi și slovaci, cari participă la turneul internațional de hockey pe ghiață, organizat pe patinoarul Oteteleșanu, au vizitat subsecretariatul de stat al presei și propagandei, conduși fiind de d. Mircea Popp, dela directoratul sporturilor de iarnă.

Oaspeții au fost întâmpinați de d. Valeriu Pușcariu, directorul Oficiului național de turism, cu următoarele cuvinte:

Ministerul Presei și Propagandei a încredințat Direcției Oficiului Național de Turism cinstea și plăcerea de a vă spune cuvenitul cuvânt de bună venire.

Pentru mine, această plăcere este dublă, fiindcă pot să vă fac această urare, pe de o parte în calitatea de sportiv și turist, iar pe de alta, în aceea de bun cunoscător al frumoaselor dv. țări.

E mai bine de un deceniu și jumătate de când am făcut cunoștință întâia oară cu poporul și pământul Slovaciei, de care, pe noi Românii, ne leagă de altfel, un trecut de veche amiciție și de suferințe comune.

Pe plaiurile cari unesc Carpații Păduroși cu lanțul Beschizilor Orientali și ai Tatrei, ciobanii români și slovaci au dus o viață comună, pe care o mărturisesc și astăzi toponimia munților, portul și obiceiul acestor două populații, înfrățite prin aceleași interese.

Veacuri de-a rândul, această prietenie s'a păstrat cu toate prefacerile, pe care le-au adus schimbările politice.

Nu poate fi uitată de nici unul din cele două popoare, lupta comună pe care au dus-o în parlamentul maghiar deputații slovaci și români pentru afirmarea drepturilor lor naționale.

Pe aceleași sentimente de cunoaștere și de înțelegere a intereselor reciproce, se bazează prietenia jugo-slavo-română din cele mai vechi timpuri.

Fiecare din dv. cunoașteți rolul pe care l-a avut cu veacuri în urmă, domnitorul român Mircea cel Bătrân, în sângeroasa bătălie dela Kossovo, după cum în amintirea noastră rămâne neșters gestul eroic al lui *Marco Kralievic*.

Cunosc deasemeni bine, pitoreasca dv. țară, fiindcă am avut prilejul s'o străbat în mai multe rânduri.

Din munții înzăpeziți ai Sloveniei la poalele cărora se resfață eleganta stațiune Bled, și colțul de mare frumusețe Bohinskojezero, până la mănăstirile de veche tradiție și cultură ale Macedoniei, dela coastele însorite ale Dalmației îmbăiate în apele calde ale Adriaticei, prin miezul Bosniei și Erzegovinei, plin de un pitoresc inedit și până la fertilele câmpii ale Slavoniei și Voivodinei, călătoria a fost pentru mine, totdeauna, o adevărată încântare.

Desigur, mulți dintre dv. cunoașteți în parte România; sunt însă frumuseți nebănuite și aspecte foarte variate ale unei civilizații caracteristice poporului nostru, care cer un timp mai îndelungat de cercetare și o vreme mai prielnică decât cea a iernei.

In scurtul popas pe la noi, veți avea însă prilejul să faceți cunoștință cu ceva mai important.

E viața nouă pe care a insuflat-o țării mele în vremuri neasemuit de grele „Mișcarea Legionară".

Sub imboldul acestei mișcări, România caută să-și asigure, printr'o muncă fără preget, locul pe care-l merită în spațiul european.

Locul popoarelor jugoslav și slovac, legate printr'o prietenie și interese de veacuri, nu poate fi decât alături de cel român.

Au fost distribuite apoi diferite publicații și broșuri de propagandă din editurile Direcției Oficiului Național de Turism și ale Direcției Propagandei.

Presa internă

Revista Colegiului Național Sf-tul Sava

(Decemvrie 1940)

„Fă-ți jertfa întreagă și de acum!"

Mulți vorbesc astăzi despre spiritul legionar fără să-l fi întrupat deplin. Mulți se grăbesc să se declare legionari, fără ca în prealabil să fi [illegible] acestei mișcări de înnoire pe toate planurile, mișcare în care nu [illegible]. Desigur chiar dacă a intrat în mișcarea legionară, chiar dacă ești încadrat, nu rămâi cu adevărat în ea, nu fiinezi efectiv în această comunitate decât dacă spiritul tău și viața ta se desfășoară întru totul după principiile directoare și coordonatele stabilite de Căpitan și toți camarazii săi de luptă cari s'au trudit să desăvârșească procesul de purificare al neamului românesc, desăvârșindu-se pe ei.

Nici măcar bunăcredința și bunavoința nu sunt suficiente pentru a lucra în spirit legionar. Trebue o [illegible], o tenacitate a voinței, dar și o adâncă înțelegere a realităților pentru a servi efectiv Legiunea. Oricât uitarea s'ar lăsa pe faptele trecutului, s'a văzut limpede că sunt oameni chemați să fie legionari, iar alții să se numească doar legionari.

Mulți au vorbit despre moarte, despre [illegible] și despre activitate legionară, dar toate acestea n'au fost cunoscute în realitatea lor nestricată decât de acei cari au trăit viața în adâncurile și puritatea ei.

D. Sandu Lăzărescu, student, fost redactor al „Revistei Colegiului Național Sfântul Sava" ne dă o minunată lecție de ceeace trebue să însemne spiritul legionar.

După ce ni se arată că „eroii noștri nu pot să moară, nu au dreptul să moară, înainte de a trăi legionărește" d. Sandu Lăzărescu, subliniază cu o rară conștiință a adevărului că „moartea e o [illegible] a unei vieți dinainte pure" adăugând:

„Luptăm cu toții pentru desăvârșirea unui alt om. Nu uita că, dacă în această desăvârșire moartea ta poate însemna o treaptă, tot o treaptă trebue să însemne și viața ta.

„Mișcarea noastră tinde la stabilirea unei trăiri noui, înălțate ideal pentru care au murit toți martirii noștri, cei mai nobili pe cari i-a născut omenirea, dela primii creștini; ideal pentru care poți muri și tu.

„Inainte însă, trebue să trăești în el. Vrei să isbândești prin moarte; nu-ți nesocoti însă viața, căci pentru dânsa mori.

„Ce ne-am face dacă Legiunea, care a repurtat atâtea succese prin moarte, ar falimenta prin viață?

„Prin viața noastră a tuturor, care credem că sacrificiul atâtora — să zicem a lui Moța — s'a rezumat la ultimul act al jertfei din urmă.

„Dar Moța tocmai de asta a murit: pentru că era cel mai pur.

„Mișcarea noastră avea nevoie așa de însângerată de atunci, de o vastă mărturisire creștină, de — în acel moment al istoriei sale, jertfa nevinovatului. Nu ori cine putea muri în Spania, ci numai Moța, arhanghel de curățenie deplină.

„Trecerea dincolo nu i-a venit decât atunci când viața lui își trăise pilda. Moța a înțeles perfect că sacrificiul trebue trăit în întregime; a și scris-o; (Spiritul de jertfă este esențialul).

„Deci nu jertfa, ci spiritul de jertfă; nu fenomenul unic, izolat, ci repetarea lui până la creația unui spirit de viață.

„Renunță deci la verificarea ta, amânată pentru momentul morții, căci aceasta este o lașitate. Ți-e frică să dai ochi cu jertfa de toate zilele? Ți-e frică să renunți la nimicurile unei trăiri superficiale? Nici odată atunci, nu vei putea muri legionărește?

„Căci moarte în acest spirit înseamnă desfacere de viață fără ezitări, înseamnă seninătate. Și când n'ai învățat să te desprinzi din comoditățile și ușurătatea unei vieți fără sacrificiu trăită, o vei regreta, și'n fața morții te vei îndoi.

„Incepe de azi. Renunță la tot. La plăcerile care reprezintă o trădare față de viața subterană, surdă, de trudă și întunerec al românității întregi. Renunță la timpul tău, jertfă enormă căci ai rămas individualist. Renunță la succesul tău personal. Renunță la intelectualitatea ta critică, care te împiedică să trăești emoția de orice fel. Renunță la toate acestea pentru a te dărui. Dintre dărâmăturile vieții tale vechi, te vei găsi nou și curat.

„Atunci — numai atunci — cu fruntea senină ai putința și dreptul să mori".

Buna Vestire

(15 Ianuarie 1941)

Pretinsul creștinism englez

Intreaga lume se află pe picior de războiu pentrucă Marea Britanie ține morțiș să rămână latifundiară pe pielea unor oameni cari n'o vor „mară", nu în orice caz pe spinarea lor.

Albionul a știut să uzeze de toate procedeele de luptă permise și mai cu seamă nepermise ca să se instaureze în lumea de până acum ca o mare putere. Releaua de intrigi, pe care o țeseau diplomații și guvernanții Angliei sub vălurile democrației, umanitarismului și unei false, ipocrite dragoste angleane, a căzut la prima lovitură tare, hotărâtă și cavalerească.

Cristofor Dancu caracterizează într'un stil impetuos și înflăcărat tot ce e fals în creștinismul englez. Citim în „Buna Vestire" din 15 Ianuarie, în articolul intitulat „Pretinsul creștinism englez".

Creștinismul englez?

Religios, rezidă în marii prelați de Kanterbury, cari nu pot ajunge episcopi fără să fie francmasoni.

Metafizic, ni-l redă unul din cei mai mari scriitori englezi de azi, Aldous Huxley, în celebrul lui tip Burlap din Contrapunct. Burlap, acel libidinos tip seicarian (din întâmplare este chiar și ziarist...), care se scaldă în toate măsgile și mârșăviile, pentru ca după aceea, să le dea cu o superbă candoare, o tâlmăcire... metafizică.

Este tipul cel mai reușit și mai bine [illegible] al englezului.

In economia și materialitatea lumii? Creștinismul englez, ni-l dă acel celebru episod din istoria petrolului persan redat de Antoin Zisischa. Pentru ca să pună mâna pe actul de proprietate asupra terenurilor petrolifere, agentul Inteligens-Service-ului, nu pregeta să se îmbrace în cucernica sutană a unui dominican, pentru ca exploatând și înșelând credința în Dumnezeu a proprietarului, să-l fure sub forma primirei ca donație pentru un ordin călugăresc (Vezi: La guerre secret pour le petrol, par Antoine Zisischa).

Creștinismul englez în alte locuri ale vieții?

Ni se crispează carnea la viziunea celei mai nerușinate ipocrizii pe care a putut-o întâlni istoria vreodată.

Ni se îngrozește sufletul de groaza celei mai cumplite batjocoriri a lui Dumnezeu pe care a putut-o da pământul."

Cuvântul

(17 Ianuarie 1941)

Bătălia cuvântului legionar

Marea bătălie de lucru ce se va porni în primăvară pe șantierele din tot cuprinsul țării va fi precedată de bătălia cuvântului legionar. In acest fel se vor lămuri probleme pentru acei cari nu și le-au rezolvat încă, se vor da anumite directive activităților ce trebuesc dirijate de spiritul de foc al comunității legionare, se va da o sănătoasă orientare vieții românești, canalizând energiile și ducându-le spre țelurile propuse.

D. P. P. Panaitescu ne vorbește în editorialul său de astăzi, în Cuvântul, despre această „Bătălie a cuvântului" ce se deschide Duminică în țară:

„Marile mișcări naționaliste ale lumii au întrebuințat cuvântul ca să lămurească, dar și ca să miște. Este și o parte de suflet care se dăruiește odată cu înțelesul rece al celor spuse. Nu este de ajuns să înțelegi, ci trebue să crezi, ca să poți fi un luptător, un adept. Sunt în adâncuri de suflete locuri tăinuite în care cuvântul pătrunde și le învie.

Mișcarea Legionară pornește bătălia cuvântului, nu ca panglicarii de odinioară, cari căutau să orbească și să înșele. Ea vine cu cugetul deschis, se îndreaptă către inimile tuturor. In înțelesul cel vechi al predicii, în înțelesul curat al apropierii de sufletul mare al neamului, ea cere să fie auzită. Ea nu turbură, ci limpezește; nu amețește, ci lămurește.

Ca și celelalte mari mișcări naționaliste, fascismul, național-socialismul, Falanga spaniolă, — Legiunea este o mișcare populară. Ea cuprinde, cu voința ei, cu ideile ei de luptă, întreg neamul. De aceea aceste mișcări se înfățișează adesea în fața celor mulți și stau de vorbă cu ei, direct, nu prin Parlamente sau adunări închise.

Dar mișcările naționaliste mai înseamnă ceva: ele au o menire de înviorare și luptă, au datoria să învie puterile adormite ce zac în adâncimi. Legiunea are nevoie de luptători, de credincioși. Pentru aceasta puterea cuvântului este hotărîtoare. Cine a auzit glasul Căpitanului, nu l-a uitat niciodată și a crezut într'însul. Cuvântul cucerește și convinge, dar cel care vorbește trebue să creadă, el cel dintâi, în cele spuse.

Acum, în miez de iarnă, suflete amorțite poate, vor începe să audă solia Legiunii. Comoara de învățăminte, de credințe, de încredere în izbândă și de avânt de luptă trebue împărtășită tuturor celor ce au urechi de auzit.

Sunt sunete de clopot care cheamă pe oameni la rugăciune, dar sunt și sunete de bucium care cheamă la luptă. Să dea Domnul glas și de clopot și de bucium ostașilor gândului legionar în țară".

Spectacolele Capitalei

Teatre

NAŢIONAL (Pasaj. Comoedia): „Icarii de pe Argeş".
STUDIO (P-ţa Amzei): „Ginerele d-lui Prefect".
LUPTA ŞI LUMINA (Str. Uranus): „Ginerele lui Hagi Petcu".
SARINDAR (Sărindar): „Fritz şi Frantz".
EXCELSIOR (Str. Sft. D-tru): „Vânzătorul de păsări".
TEATRUL ION VASILESCU (Pasaj. Comoedia): „Suflet candriu de pangliu".
ROXY, TEATRUL TUDOR MUŞATESCU (Str. Lipscani): (Premieră) „Totul pentru doamne".
TEATRUL MUNICIPAL „I. L. CARAGIALE" (Str. Schitu Măgureanu): „Invierea".
SAVOY (Cal. Victoriei): „Curaj Tănase".
TEATRUL RELIGIOS (Str. Academiei): „Infernul lui Dante".

Cinematografe

ARO (B-dul Take Ionescu): „Bal paré", cu Elsa Werner şi Paul Hartmann, Jurnal nou şi complectare.
CAPITOL: „O viaţă întreagă" cu Paula Wessely şi Jurnal U. F. A.
SCALA (Bd. Brătianu) „Tragedia Imperială", cu Harry Baur şi jurnal nou.
REGAL (Bd. Elisabeta): „Umbra trecutului" şi jurnal nou U. F. A.
TRIANON (Bd. Elisabeta): „Şoimana" şi jurnal nou.
ELISEE (Str. Doamnei): „Dragoste în mi bemol" şi orchestra de muzicuţe Traian Naidin.
SELECT: „Inima unei regine" cu Zarah Leander şi jurnal nou U. F. A. Nr. 486.
PALAS - BOULEVARD: „Pericolul roşu" cu Henry Fonda şi „Holywood Hotel" cu Dick Powell.
ARPA: „Călăreţul misterios X. 94", şi jurnal.
ROXY (str. Lipscani): „Căpitanul de poştă" cu Heinrich George, şi jurnal.
FORUM: „Primul Bal" cu Deanna Durbin şi „Invitaţia la Dans".
BIRUINŢA: „Razia" cu Walace Bery şi „Proscrisul" cu Warner Baxter.
BITOLIA: „La răscruce de vânturi" şi „Lanţuri sfărâmate".
OMNIA: „La răscruce de vânturi" şi „Dece nu mă iubeşti".
FRANKLIN: „Frou-Frou" cu Louise Rainer şi „O familie Trăznită".
AIDA: „Melodia iubirii" şi „Parada cea mare".
ALCAZAR: „Visul D-nei Butterfly" cu Maria Cebotari şi „1 contra 100".
AMERICAN: „Primul bal" cu Deana Durbin şi „Ducele de West Point".
BARCELONA: „Ultima aventură a lui Sherlock Holmes", „Femeia care primeşte palme" şi trupa de reviste Traian Florescu.
CARMEN: „Union Pacific" şi „Oameni în lanţuri".
COTROCENI: „Hotel Imperial" cu Isa Miranda şi „Andy Hardy cowboy" cu Mickey Rooney.
DACIA: „Stânca de mărgean" şi „Nanette o fată din popor".
DIANA: „Călăreţii destinului", „Doi camarazi" şi artişti.
DICHIU: „Capcana" şi „Vulpea argintie".
EDISON: „Cazacii" şi „Legiunea diavolului".
FLORIDA: „Rivala" şi „Romanţa".
GLORIA: „Geniala travestire" şi „Dragoste cu năbădăi".
GRAND: „Vin ploile" şi „Andy Hardy milionar".
ILEANA: „La răscruce de vânturi" şi „Paradisul vagabonzilor".
IZBANDA: „Misiunea secretă" şi „Ultima noapte".
LIA: „Cei patru cavaleri" şi „Secrete conjugale".
LIZEANU: „De-aşi fi Rege", „Alaska demonul alb" şi ansamblul teatral Georgescu Iaşi.
MARCONI: „Diamantele sunt periculoase", „Traficanţii din Rio" şi trupa de reviste M. Nedeianu şi M. Bejan.
MARNA: „Iadul îngerilor" cu cei şase copii ai străzii, „Elisabeth şi Essex" cu Erroll Flynn şi trupa de reviste Titi Mihăilescu.
MODEL: „Miezul Nopţii" şi „Legiunea Diavolului".
MILANO: „Mezalianța" cu Gary Cooper şi „Vânătorul din Or".
MIORIŢA: „Tunelul" cu Jean Gabin şi „Oraşul Blestemaţilor" cu Errol Flynn.
MEXIC: „Saltul morţii" şi „Moartea obosită".
NONI: „Diavolii Roşii", operă complectă.
NISA (Intr. Zalomit): „Cavalcada fantastică" şi „Cântecul deşertului".
ODEON: „Femeia fără trecut" şi „Iadul îngerilor".
PARIS: „Cavalcada Holywoodului" şi „Paradisul Alb".
PACHE: „Vin ploile" şi „Ameninţări".
PELEŞ: „Nu sunt criminal" şi „Viaţa de artist".
REX: „Sora de noapte" şi „Marea paradă a lui Walt Disney" în technicolor.
SPLENDID: „Bestia" (Pisica şi canarul) şi „Hotel Imperial" şi jurnal.
TOMIS: „Palmia cu Bette Davys şi „Casa de corecţie".
TRIUMF: „Steaua din Rio" şi „Agentul G. intră în acţiune".
UNIC: „Cei patru cavaleri" şi „Secrete conjugale".
UNIREA: „Omul care a înfruntat moartea" şi „Salvatorul Vestului".
VICTORIA: „Fugara" şi „Zenobia" cu Bran şi Lan.
VOLGA: „Secretul celor 13 masca̧ţi", operă complectă.
VENUS: „Lanţuri sfărâmate" şi „Copii de trupă".
VERGU: „Contesa Walewska" şi „Nu sunt criminal".
VOLTA-BUZEŞTI (Buzeşti): „Condottieri" cu Louis Trenker, jurnal şi completare.

RADIO

Vineri 17 Ianuarie 1941

RADIO ROMANIA 1875 m. (160 kHz—150 kw)
RADIO BUCUREŞTI 364,5 m. (823 kHz—12 kw)
POSTUL PE UNDA SCURTA 32,4 m. (9280 kHz—2 kw)

7.00 Ora dimineţii. Radio-jurnal (I). Muzică (discuri). Sfaturi gospodăreşti.
13.15 Ora; Cota apelor Dunării şi a barei Sulina; Informaţii artistice şi sportive.
13.30 Concert de prânz. Orchestra Radio dirij. de Const. Bobescu: 1. Ketelbey: Viziunea lui Fuji-Sam; 2. Dvorak: Dans slav no. 10; 3. Sarasate: Dans spaniol no. 8.
13.50 Serviciul de ştiri germane.
14.00 Continuarea concertului Orchestrei Radio: 1. Lehar: Vals din „Contele de Luxemburg".
14.30 Radio-jurnal (II).
14.30 Continuarea concertului Orchestrei Radio: voce: Alexandru Grozuţă: 1. Bizet: Aria floarea din „Carmen" (voce Alex Grozuţă); 2. Bizet: Farandolă; 3. Verdi: Aria din „Aida" (voce: Alex Grozuţă); 4. Filaret Barbu: Patru cântece (voce Alex Grozuţă): a) Vară; b) bate Stârcu; c) Lună; d) Rugă.
15.00 Jurnal cultural.
18.00 Ora militară „Română-Germană".
18.45 Ora; Ecouri vânătoreşti (discuri). 1. Massenet: Fragment din „Scene alsaciene" (orch. simfonică din Londra dir. de Piere Coppola); 2. Liszt-Paganini-Vânătoarea (Carlo Zecchi-pian); 3. Delibes-Vânătoriţele (orch. Filarmonica din Berlin, dir. de Alois Melichar); 4) Weber-Cor din „Freischütz" (corul şi orch. Operei din Berlin dir. de Leo Blech).
19.00 „De dincolo de mormânt", lectură.
19.15 Muzică românească d-na Lucreţia Teodorescu-Munteanu (voce): 1. Liviu Dumitrescu-Rugăciune (în I-a audiţie); 2. Al. Zirra: a) Frunză verde ş'o lalea; b) Foaie verde, foaie lată; 3. Al. Ionescu Butaş: Dorinţa (în I-a audiţie); 4. Al. Zavulovici: Cântece din Bucovina: a) Frunză verde merişor; b) Frunzuliţă două poame.
19.35 Concert: Bach-Preludiu şi Fuga în re major (Wilhelm Kempff-pian) discuri).
19.45 Serviciul de ştiri germane.
20.00 Radio-jurnal (III).
20.20 „Werther", operă în 4 acte de Massenet (discuri).

DISTRIBUŢIA:

Charlote, Nino Vallin; Sophie, Germaine Féraldy; Werther, Georges Thill; Primarul, Narçons; Albert, Marcel Roque; Johann, Guenot; Schmidt, H. Niel.

După act. I: (21.05-21.18); Sport. După act. II: (21.40-21.55); Radio-jurnal (IV).
22.50 Muzică de dans (discuri).
23.00 Jurnal pentru străinătate în limbile: germană, italiană şi franceză.

Serbarea muncitorească legionară dela Intreprinderile fabricilor Apretura şi Gallia

Cuvântarea camaradului comandant Mihai Jorjoaia şi av. Victor Remeş

Eri a avut loc la Fabrica de mătase „Gallia" o serbare muncitorească Legionară organizată de secţia muncitorească „Mişu Dumitru" dela Intreprinderile Fabricilor „Apretura".

Au luat parte la această manifestare: comandantul legionar Mihail Jorjoaia, comand. legionar Şerbănescu dela Comandamentul muncitorilor [illegible], Av. Dumitrescu Preşedintele O. D. A. M. P.-ului, Turcu Gheorghe Inspector special, Av. Remeş Victor, comisar de românizare la fabrica „GALLIA" şi avocat Dr. Iosif Popescu comisar de românizare la Intreprinderile „Apretura".

După intonarea imnului muncitorilor d. av. Victor Remeş în cuvântul de deschidere arată sensul acestor manifestări cari vin să propage solidaritatea şi spiritul de înfrăţire în sânul muncitorimei. Legiunea — spune d-sa — prin spiritul vizionar al Căpitanului ridică munca la rangul de principiu de viaţă iar pe muncitor îl îmbrăţişează cu căldură frăţească.

Căpitanul a arătat prin faptele sale şi prin puterea jertfei de sine respectul şi iubirea lui adâncă pentru omul care munceşte şi deaceea Legiunea vă îmbrăţişează năzuinţele voastre şi caută prin orice act al ei emanciparea vieţii voastre.

CUVANTAREA CAMARADULUI COMANDANT MIHAIL JORJOAIA

„Legiunea, dragi Camarazi, integrează întru totul năzuinţele voastre, pentrucă ştiut este că un popor nu-şi poate lua avânt în concertul naţiunilor dacă fiecare categorie socială ce-i compune şi mai cu seamă celei muncitoreşti nu i-se dau egală îndreptăţire în raport cu funcţiile lor sociale în viaţa statului.

Legiunea, în muncitor, vede pârghia de susţinere a întregului edificiu naţional al vieţii noastre de Stat.

Către muncitori, Legiunea îşi îndreaptă bărzintele ei de mai bine şi către ei face apel să-şi întărească puterile sufletului pentru a putea să ajungă acolo unde glasul mormintelor părinţilor noştri, ne cheamă".

Intr'un spirit camaraderesc legionar muncitorii au executat apoi o reuşită şezătoare literară interpretându-se piesa „Pe patul de moarte" de V. Alecsandri.

Corurile muncitoreşti au cântat în continuare: Pe al nostru steag, Române ţine minte, Dragă mi-e cămaşa verde, Du-te dorule cu bine şi Imnul tinereţii legionare.

Serbarea a luat sfârşit la orele 8 seara într'o însufleţită atmosferă legionară.

p. i. m.

Sportul românesc

Fugarii vor să se reîntoarcă

Citim într'un ziar sportiv, care se ocupă de eventuala întoarcere a jucătorilor de football fugari:

„Spielman, spre exemplu, vrea să revină la U.D.R., deşi are un serviciu bun la căile ferate. El este reţinut acolo de mama şi sora lui, dar dacă ar fi „după el" ar veni imediat.

Alături de Spielmann mai e Dobay, care nu a avut deloc noroc.

Şi un alt ripensist vrea să să plece. Este Nagy, care în ultimul timp a jucat la F. C. Craiova şi care a fost chemat acolo de logodnica lui.

Acestea trei, sunt nume cunoscute şi ar putea fi adăugat un al patrulea, pentru a completa careul de aşi, pe Iuhasz, care vrea şi el să vină la Timişoara sau la... Bucureşti.

Pe lângă ei mai sunt însă atâţia alţii, necunoscuţi sau mai puţin cunoscuţi, cari vor să vină: Covaci II şi Covaci (U. Tricolor)."

Nu cunoaştem atitudinea ce o va lua Directoratul football în această chestiune, dar suntem convinşi că în niciun caz nu se va permite fugarilor maghiari să se reîntoarcă la vechile cluburi.

Ţar Românească nu este refugiu pentru aceste lifte, cari atunci când au crezut că vor găsi Raiul pe pământul Ungariei, fără să-şi achite datoriile către grupările lor, ba unii dintre ei au cerut chiar avansuri asupra salariului, extorcând sume frumuşele. Şi acum, când cuţitul le-a ajuns la os vor să se se reîntoarcă cu capul plecat.

Nu mai avem nevoe de vedete maghiare!

Suntem sătui până peste cap!

„SUNT UNELE PLECARI CARI NU MAI POT AVEA INTOARCERE", încheie confratele. Şi afirmaţia aceasta se încadrează perfect convingerilor tuturor bunilor români!

P. Manolescu

Turneul internaţional de hockey

Slovacia a ştiut cum să învingă România şi va şti - desigur - să câştige şi Cupa „Manole Stroici"

Un reconfortant: echipa Capitalei, care a dispus net de echipa Jugoslaviei

Astă seară ultimele matchuri

A doua zi a turneului internaţional de hockey pe gheaţă n'a dat hockeyului nostru decât o satisfacţie parţială.

Din cele două matchuri susţinute de reprezentanţii noştri, numai unul s'a soldat cu rezultatul favorabil. Selecţionata Capitalei, confirmând figura făcută în compania Slovaciei, a dispus aseară de Jugoslavia cu 4—2 (2—1, 1—0, 1—1). Pe de altă parte, echipa noastră naţională, jucând totuşi mai bine ca Miercuri, dar confirmând declinul de formă, a cedat la un scor destul de net Slovaciei: 3—0 (0—0, 1—0, 2—0).

Iar clasamentul a luat următorul aspect:

1.	Slovacia	2-2-0-0-5:0=4
2.	Bucureşti	2-1-0-1-4:4=2
3.	Jugoslavia	2-0-1-1-2:4=1
4.	România	2-0-1-1-0:3=1

Slovacia a meritat victoria, pentrucă a ştiut să lupte pentru ea

Prima întâlnire, ca şi a doua de altfel, a prilejuit un spectacol cu mult mai plăcut decât întâlnirile precedente. S'a jucat iute, acţiunile desfăşurate cu repeziciune au fost extrem de spectaculoase, s'a jucat cu înverşunare, iar fazele din faţa porţilor au fost pasionante.

România a făcut o primă repriză excelentă, şi a lăsat impresia că va câştiga. N'a marcat însă, şi cu asta a ratat momentul psihologic.

In prima repriză, Slovacia a jucat timid, ca echipă în deplasare şi a făcut faţă cu greutate atacurilor românilor. S'a văzut însă, că sunt vulnerabili. Inaintaşii noştri nu ştiu să tragă însă, şi — urmăriţi şi de ghinion — n'au reuşit să marcheze.

Odată trecută prima repriză, pericolul a fost evitat şi, deşi aspectul jocului nu s'a schimbat pentru că românii au continuat să atace, dar nervos, totuşi s'a putut observa că în timp ce românii parcurg o linie descendentă, slovacii au descris în comportarea lor o linie ascendentă.

Astfel încât, sfârşitul matchului a văzut echipa Slovaciei în stăpâni siguri pe joc şi rezultat.

E drept că greşala lui Sadowsky care a adus primul goal a demoralizat echipa, dar aseară Slovacia nu putea pierde pentrucă avea atout-uri asupra adversarilor. In primul rând un patinaj excelent, apoi viteză, calm, prudenţă, şi mai ales, shot la poartă. Slovacii au arătat că ştiu să tragă.

Şi toate acestea sunt tot atâtea merite care au dus la o victorie meritată.

Au obţinut-o prin goalurile marcate de Olejnik (2) şi Trnowsky.

Românii nu au făcut impresie decât prin disperarea cu care au atacat şi prin ...greşeli.

O altă victorie meritată: a Capitalei

In schimb, echipa Capitalei a înseamnat un reconfortant pentru spectatori.

Deşi condusă cu 1—0 la un moment dat, a continuat să joace cu cap, a jucat din ce în ce mai bine şi a sfârşit prin a recolta o victorie meritată.

Şi pentru aceasta, ca şi pentru comportare, echipa Capitalei — cu jucători mai modeşti — merită felicitări.

Jugoslavii au arătat clasa căreia îi aparţin şi că drawul cu România a fost un accident.

Victoria Capitalei apreciază just valoarea reprezentanţilor hockeyului jugoslav.

Cele 6 puncte au fost marcate, în ordine de: Pavetici (Jug.), Vivi Petrescu, Fl. Marinescu, Flamaropol (Buc.), Aliancici (Jug.) şi Dlugosch (Buc.).

Turneul ia sfârşit astă seară

Turneul de hockey se termină astă seară, când se dispută ultimele matchuri:

Ora 21: Slovacia—Jugoslavia.

Ora 22: România—Bucureşti.

Cu mse vede, echipa Slovaciei, nu poate rata victoria finală. Este câştigătoarea sigură a Cupei „Manole Stroici".

Din toate câte ceva

La Triest...

DIRECTORATUL DE VOLLEY ŞI BASKETTBALL A FOST ANUNŢAT DE FEDERAŢIA ITALIANA CA TURNEUL DE BASKETT, LA CARE PARTICIPA ROMANIA, ITALIA ŞI GERMANIA SE VA DISPUTA LA TRIEST.

Rezultatele galei de box de aseară

Ieri seară s'a desfăşurat la cinematograful Noni o gală de box amator.

Iată rezultatele technice:

HOINARU a învins pe PARASchiv la puncte;

TOMA bate pe MACOVEI la puncte;

ALEXANDRU-VANATORU match nul.

TEODORESCU bate pe PAVELESCU la puncte şi DUMITRU bate la puncte pe MARINESCU.

Comitetul F. I. F. A. dela 25 Ianuarie interesează şi România

La 25 Ianuarie se întruneşte la Zürich comitetul federaţiei internaţionale de foot-ball. Este primul semn de viaţă, pe care îl dă F. I. F. A. după o inactivitate de aproape doi ani de zile.

Este interesant de remarcat că pe ordinea de zi figurează rezolvarea tuturor litigiilor din foot-ballul european, pe care le-a creat schimbările produse de starea de războiu.

România este interesată

LA ACEST CONGRES ESTE INTERESAT ŞI DIRECTORATUL NOSTRU DE FOOT-BALL CACI AR PUTEA REZOLVA ODATA PENTRU TOTDEAUNA LITIGIUL CU M. L. SZ. CREAT DE JUCATORII MINORITARI PLECATI IN TERITORIILE CEDATE.

Echipa naţională de bobsleigh pleacă astăseară la Innsbruck

Şansele culorilor româneşti sunt apreciabile căci reprezentanţii noştri vor putea face două antrenamente

Echipa naţională de bobsleigh pleacă astăseară la Innsbruck unde va participa la campionatele internaţionale organizate de federaţia germană de specialitate.

Plecarea expediţiei româneşti este fixată pentru ora 19 şi înainte de aceasta, echipa va fi prezentată la sediul O. S. R. domnului Manole Stroici, şeful sportului românesc.

Şansele României

Şefii de echipaje sunt Ing. Frim (la bobul de două persoane) şi Locotenent Budişteanu (la bobul de patru persoane). La campionatele naţionale de la Sinaia, au arătat ambii că sunt în cea mai bună formă şi că boburile pilotate sunt de construcţie modernă.

Privite prin prisma rezultatelor technice de la Sinaia şi mai ales prin prisma comportării echipelor româneşti la toate campionatele internaţionale de bobsleigh, şansele României, sunt şi de data aceasta apreciabile.

Este foarte adevărat că la Innsbruck, echipa naţională a României va întâlni un lot select de adversari dar aceasta nu este principala primejdie. Dacă reprezentanţii noştri nu vor avea ghinion, vor putea scoate rezultate mai mult decât onorabile.

Speranţa aceasta este cu atât mai îndreptăţită cu cât plecarea fiind fixată astăzi, echipierii români vor avea timpul să facă două antrenamente pe pârtia unde se vor disputa concursurile. Şi aceasta reprezintă un avantaj esenţial.

Destinul unui imperiu

(Continuare din pag. I-a)

geniu specific, prin poporul german, a doua fază prin poporul român cu mişcarea legionară.

Deaceia noi, legiunea suntem sâmburele tuturor revoluţiilor. Celelalte popoare care s'au aliniat, sau se vor alinia acestui front sunt deschizătoare de drumuri, sau popoare salvate. Celelalte vor fi popoare fără cuvânt.

Din nepriceperea acestor esenţe a lucrurilor, pornesc şi toate greşelile politice ale conducătorilor englezi de astăzi. Ei nu mai cunosc taina sensului nou de a înţelege viaţa.

Dar cine orânduieşte această taină? Dece vin unele după altele cu un sens sau altul de a privi viaţa, diferitele cicluri istorice?

Pentrucă aşa vrea Dumnezeu. Căci istoria răspunde, oameni neştiutori ce sunteţi, până la urmă numai în faţa Lui. Adică credeţi voi că micile noastre destine pe acest pământ, care se numără cu anii, nu sunt ele oare, supuse unei deveniri superioare, unui mister care ne depăşeşte?

Ei bine, sunt unele popoare cari nu înţeleg încă a se afla în faţa unor alte necesităţi de epocă istorică şi cari cred încă a putea rezolva lumea aşa după cum este firea lor alcătuită: adică individualist, pe orgoliu, pe intrigă, pe compromis, pe politică de echilibru a puterilor, pe spiritul politic amoral şi imoral şi nu pe eticul definitiv adică pe credinţă, pe viaţă şi pe moarte.

Lumea se îndreaptă spre alte ceruri senine şi ca şi Anteu cel din antichitate, lumea cea nouă atinge cu picioarele din nou pământul-mamă, pentru a putea sorbi din el, forţa sensurilor primare şi virgine ale vieţii nemuritoare. Deaceia, pentru prima oară în istoria ei, Anglia cea puternică, care începe din epoca modernă (adică tocmai din momentul în care ciclul istoric modern şi-a găsit interpretul cel mai potrivit şi strălucit în Ea, altoindu-se perfect pe Ea şi descoperind în Ea, din punct de vedere spiritual şi pe planul realizărilor istorice, tipul său cel mai reprezentativ) spun deci, pentru prima dată în istoria Ei, Anglia suferă înfrângere după înfrângere.

Oamenii ei politici, preoţii ei au orbit. Cortina se lasă aşa dar peste un rol sfârşit. Pentru prima dată în istorie, în loc să blocheze pe alţii, Anglia este blocată. In loc să coalizeze lumea împotriva duşmanului, Anglia suferă coaliţia şi ura lumei întregi. A pierdut bătălia Societăţii Naţiunilor, a pierdut bătălia Etiopiei, a pierdut bătălia Spaniei, a pierdut momentul Austriei, a pierdut momentul Cehoslovaciei, a pierdut partida Germaniei, a pierdut visul coaliţiei cu Rusia Sovietică, a pierdut Polonia, Norvegia, Danemarca, Belgia şi Olanda. A pierdut Franţa. A pierdut şi România pentru totdeauna şi iremediabil. A pierdut în Extremul Orient porturile Chinei. Azi e singură, pustie şi sfărâmată din încheeturi. Ca un un muribund.

Imperiul Ei se sdruncină. In India o urmăresc ochi aprinşi, massa Islamică întreagă strânge pumnul pe patul de puşcă, gloatele aşteaptă adunarea, robii de eri se numără. Africa de Sud cere să înceteze războiul şi ultima nădejde: America, îşi întârzie cu condiţii ajutorul, în timp ce cu o mână politicoasă mângâie posesiunile engleze din emisfera extremă apuseană. Iată situaţia. Iar ca o ultimă dovadă, fidela Portugalie după o alianţă de 500 de ani, rupe tocmai acum, o atât de veche tradiţie, şi cu instinctul şi simţul animalului, se furişează scuturându-se, din corabia care stă gata de moarte.

In momentul suprem Domnii Churchill, Duff Cooper şi Eden, reprezentanţi ai unei elite apuse, nu vor avea nici măcar gestul unui Caton după bătăliile dintre Cesar şi Pompeeni, în Africa. Vrând să mai trăiască, să mai trăiască cu orice preţ, ei se vor întreba mereu surprinşi şi mereu mângâind iluzii, cum de a fost posibil.

Crişu Axente

Economie - Muncă - Finanțe

Doctrina Monroe și noua ordine europeană în curs de realizare

III

Considerând altfel, ar fi să ignorăm în mod flagrant tot ceeace se cuprinde și se înțelege prin crearea nouei ordine europene, ordine care nu este o creațiune spontană și artificială, ci care reprezintă rezultanta culturii și civilizației continentale, deci un trecut de secole de luptă, de jertfe și de credință. Ar fi deci, să ignorăm tot ce au mai sublim: fascismul, național socialismul și celelalte ideologii europene mai tinere, cari alcătuesc un tot indestructibil, un zid de oțel împotriva oricărei ingerințe și oricărei nedreptăți ce eventual ar putea să intervină pe continent.

Este vorba deci de conștiință: de conștiința continentului european. In concluzie deci, este vorba de o prefacere spirituală fundamentală, de o revoluție a acestui bătrân continent întinerit, de o revoluție care nu poate fi înțeleasă sau care nu se vrea înțeleasă în lumea anglo saxonă de dincoace și de dincolo de ocean.

Acesta este conflictul actual în felul cum el a evoluat până în ziua de azi.

Este interesată Ang[...]a înțeleagă și să aprecieze acea[...] hotărîre de emancipare a contine[...]i european și să-i respecte astfel demnitatea sa legitimă? Pare puțin probabil. Campania absurdă dusă de poporul insular, care se încăpățânează într'un orgoliu specific, nu lasă să se întrevadă această înțelegere. Anglia știe din istoria sa că este invincibilă și luptă cu aceeași credință în victorie.

Până acum însă, victoria nu este decât o himeră pentru Marea Britanie.

Totuși ea speră. Acțiunea și propaganda pe care o face în America, în U. R. S. S., în Europa balcanică, unde e pe cale de a desăvârși eșecurile anterioare, în Extremul Orient, ne dovedesc că e vorba mai mult de un sistem decât de o eroare.

In complexul de interese mondiale Marea Britanie are trei mari puncte de reazim: în Europa — insulele, Europa occidentală și orientală, bazinul mediteranian cu cele trei porți principale: Gibraltarul, Suezul și Bosforul; apoi cele două Americi, în deosebi Canada Statele Unite; și Extremul Orient, India, Australia, insulele diferite și multiple, împreună cu concesiunile din China.

In fiecare din aceste zone, interesele Marei Britanii sunt diferite și conflictele la cari dau loc ciocnirile de interese au și ele aspectul lor diferit.

In Europa, aceste conflicte au degenerat de așa natură încât Anglia a reușit să ridice împotriva ei mai întreg continentul european. Acțiunea diplomatică a Axei, prin desvoltarea pe care caută să o dea pactului tripartit, pare să pledeze sigur în acest sens.

In America, situația este specială, dat fiind concilațiunea de interese între dominionul Canadei și Statele Unite, cât și între celelalte posesiuni engleze ale Americii centrale și Americii latine cu restul statelor ce alcătuiesc Lumea Nouă.

In orice caz, dat fiind afinitățile de rasă, limbă, obiceiuri a celor două popoare anglo-saxone și mai ales a ideologiei lor comune, Anglia nu este în nici un caz ostilă celor două Americi. Și, dat fiind faptul că în noul continent influența politică, economică și strategică a Statelor Unite este decisivă, este ușor de înțeles pentru ce Marea Britanie vede în acest sector o priză serioasă, sperând în minunea intervenției armate a Republicii Yankee.

Fără să ne întrebăm cu această ocazie de eficacitatea acestei intervenții și de posibilitățile ei, totuși, în cazul că ea ar deveni o realitate, ar fi un serios motiv de speculațiune psichologică — de panică morală — poate atât și nimic mai mult.

In Extremul Orient, interesele Angliei se împletesc cu acelea ale St.-Unite, iar aceste interese comune se ciocnesc în mod violent cu reacțiunea popoarelor asiatice, animate și ele de aceiași dorință de emancipare politică și economică, dar mai ales ele se ciocnesc cu atitudinea intransigentă a Japoniei, țara cea mai civilizată al celui mai vast continent al lumii.

Amenințarea dominației germane în Europa, dar mai ales amenințarea hegemoniei nipone în Extremul Orient, pune la grea încercare atât izolarea cât și neutralitatea Statelor-Unite, dar ea pune la grea încercare principiile Doctrinei Monroe și toate principiile cari alcătuesc specificul său în relațiile internaționale: principiul neintervenției, al lui „The big stick", al libertății mărilor, al Porților Deschise, etc.

Pregătirea de baze navale și aeriene în America centrală și sudică, crearea flotei pentru cele două oceane, votarea unui buget astronomic în vederea unei vaste pregătiri de războiu, concursul nelocotiat dat Angliei în: materie primă, hrană, armament, personal technic, vase de războiu, etc., demonstrează până dincolo de evidență că Doctrina Monroe și principiile de politică externă ale St.-Unite, sunt puse din nou la un greu examen.

De conivență perfectă cu Marea Britanie, St. Unite purced treptat la o izolare economică a continentului American, tot surplusul său de produse îndreptându-se exclusiv spre Anglia. Ca o consecință a blocadei, se tinde deci la o autarhie economică și politică anglo-americană, a cărei replică naturală este autarhia economică și politică a continentului european, care a început să devină o realitate incontestabilă.

Colaborarea economică și politică a Axei cu aproape toate statele europene, inclusiv U. R. S. S.-ul, cu aportul posibil al Africei, lasă să se întrevadă posibilitatea creiării unei eficace autarhii europene, autarhie care urmează să fie perfecționată în cele mai mici amănunte.

Prin această măsură, și ultima tentativă a Angliei de înfometare și de paralizare a Europei și deci la o constrângere a ei la cedare și îngenunchiere, poate fi considerată ca un eșec.

Rămâne ca timpul să cristalizeze tot ceiace este vizibil și definit în acest uriaș conflict.

In orice caz, este cert că în actuala fază, St.-Unite fac o vastă și imensă pregătire de războiu, pregătire care este posibil să servească nu numai ca o măsură defensivă ci la o campanie ofensivă care să cuprindă cele două margini ale lumii, dela Atlantic până la Pacific.

Considerând antecedentele, și în deosebi intervenția St.-Unite în războiul mondial, unde și-a justificat intrarea sa în războiu pentru „salvarea democrației"; considerând comunitatea intereselor sale în Extremul Orient, cu acelea ale Angliei împotriva dușmanului comun: Japonia; considerând amenințarea dominației germane, în Europa, și japoneză, în Asia; considerând în deosebi interesele sale mondiale extinse peste toate continentele globului, — pare puțin probabil că St. Unite vor rezista de astădată ispitei de a intra în războiu.

Noua ordine europeană, în orice caz, este o realitate incontestabilă, o realitate isvorâtă din climatul și din necesitățile europene, și care este menită să pregătească viitorul Europei, adică propriul său destin.

In aceste condițiuni, intervenția Americii ar fi o agravantă care ar fi fatală nu numai pentru existența unui principiu, ajuns la rangul de doctrină, așa cum este Doctrina Monroe, care are 12 decade de existență, dar ea ar fi fatală și bunelor raporturi dintre cele două continente, și nu ar fi în nici-un caz un omagiu datorat bătrânului continent.

O ingerință americană, în Europa, alături de furia declanșată a Marei Britanii, ar pune la încercare nu numai sentimentul de respect față de vechea lume — care i-a dăruit cu generozitate cultura și civilizația sa și care a înzestrat-o cu întreaga sa comoară spirituală — dar ar pune la încercare însăși ideia de civilizație în tot ce are ea mai intim, mai autentic și mai profund uman.

Intervenind în Europa, în condițiunile de azi, când cauze și elemente de ordin moral și rațional pledează pentru creiarea unei noui ordine, care îi aparține în mod exclusiv, St.-Unite și-ar lua o dublă răspundere: istorică și politică.

Istorică: deoarece ar înscrie în paginile sale cel mai odios act de barbarie pus la cale prin instrumentul cel mai rafinat al civilizației și: politică: de a fi înmormântat odată pentru totdeauna, de fapt și de drept, ceiace se înțelege în mod obișnuit prin Doctrina Monroe.

George Cumpănașu

Noui comisari de românizare

D. Vasile Pricopie a fost numit comisar de românizare la Intreprinderile „Filderman", Societate în nume colectiv, Bacău, în locul d-lui Alexandru Cocuța, demisionat.

D. Samoilă Nicolae a fost numit comisar de românizare la S. A. R. „Anglo-Textila" București, str. Lipscani Nr. 27 și la firma individuală „La Principesa Elisabeta", proprietar Leon Smilovici, București, str. Lipscani Nr. 32.

D. Aurel Anghelescu a fost numit comisar de românizare la S. A. R. „Terpena", comerț pentru produse chimicale, București, calea Floreasca Nr. 59.

S'a transformat mandatul de comisar de românizare al d-lui dr. Valer Curea, pe lângă Fabrica de sticlă ardeleană, S. A. R. București, str. Doamnei Nr. 1, în acela de inspector de control pe lângă aceeași firmă.

D. avocat Ion Dobre, a fost numit comisar de românizare pe lângă „Moara Martin Fromm și Fii", S. A. Brașov.

D. avocat Ion Roșu a fost numit comisar de românizare pe lângă „Aerogenul", S. A. București, str. Carol Nr. 26.

D. Pompiliu Mateescu a fost numit comisar de românizare la firmele individuale „Mon Gout", proprietatea Nadler, str. Lipscani Nr. 1, București și la „Marvitz", proprietatea Horovitz, str. Lipscani, București.

D. Nicolae Stanea a fost numit comisar de românizare pe lângă firma individuală „La opinca de cauciuc", proprietatea d-lui M. Bachiș din București, calea Dudești Nr. 167.

Comerțul țării în mâini românești

Precum încolțește și răsare iarba sub influența razelor binefăcătoare ale soarelui, în început de primăvară, tot astfel românii își fac apariția în comerțul românesc, datorită grijei și strădaniilor guvernului legionar.

Cu fiecare zi ce trece, judecând obiectiv și ținând seama de împrejurările actuale, comerțul românesc se regenerează.

E momentul când jidovii și cozile de topor să se dea la o parte. E timpul când acei cari până eri glăsuiau cu fiecare ocazie că românul este insuficient pregătit, că este incapabil de a face comerț, că nu are talentul și abilitatea descendenților lui Juda, să tacă.

Azi jidovii ce dictau chinuri și moarte pentru fii Neamului, se retrag în vizuinile lor. Națiunea în schimb își cheamă fiii.

Fiii Națiunii — tineretul nostru care era aruncat în hrubele închisorilor, pe pieptul căruia dacă-ți pleci urechea auzi bătând o inimă românească — sunt cei ce-au desființat obstacolele și au netezit calea ce azi permite românilor să fie cât mai mulți prezenți în rândurile comercianților și industriașilor.

Acum Națiunea trăește și simte că trăește.

Peste tot a început să apară figura sănătoasă a românului, cu privirea lui caldă și sinceră.

Ochii șireți de jidovi au dispărut din întreprinderi în parte, iar cei ce au mai rămas cu siguranță c'o să dispară cu totul.

Românul pe care-l întâlnești acum la orice întreprindere, patron sau salariat, are gândul curat ca apa isvoarelor de munte și își primește fratele cu cugetul clar, cu aceiaș încredere cu care acesta din urmă vine în întreprinderea sa.

S'a dovedit că el este capabil să facă comerț, că poate să conducă industrii și zău că nu-i stau rău nici ca patron al marilor întreprinderi, singurile în drept să-și reazime zidurile pe pământul strămoșesc.

Dreptatea, adevărul, cinstea, legea sunt vii azi în Statul Legionar Românesc.

Și deaceia, nu este îngăduit nimănui să refuze drumul drept, nu este permis nimănui să-și plece urechea la șoaptele nevrednice ale celor ce oftează după trecutul ce nu mai poate reînvia niciodată.

Gh. Corcodel

Retragerea din circulație a monetei de doi lei

Ministerul Finanțelor aduce la cunoștința publicului că, s'a dispus retragerea din circulație a monetei de 2 lei și înlocuirea ei cu alte monete.

Preschimbarea acestei monete se va face la Administrațiile de încasări și plăți și la perceptiile fiscale.

Termenul de preschimbare expiră în ziua de 31 Martie 1941 iar puterea circulatorie și liberatorie încetează tot pe aceiași dată.

Publicul posesor al monetelor de 2 lei fabricate din cupru-nichel este invitat să ia cunoștință de acest termen și să le prezinte cât mai neîntârziat la preschimbare, cunoscând că nu va mai acorda nici o preungire peste data de 31 Martie 1941.

Știri economice

A apărut decretul pentru plata salariilor și pensiilor publice pe luna Ianuarie a. c. însumând lei 1 miliard 634.442.395.

★

In cadrul ciclului de consfătuiri profesionale cu breslele creștine din comerț și industrie, Camera de comerț și industrie a ținut eri ședință cu comercianții de cereale derivate, mori, paste făinoase și brutării.

★

Fabricanții de produse zaharoase și cofetarii, au ținut ședință, în care s'a luat în discuție decizia ministerului coordonării, care urmează a intra în vigoare în curând și care se referă la suspendarea consumului produselor de cofetărie în câte 2 zile ale săptămânii pentru a se putea realiza o economie de materii prime.

In discuțiunile care au urmat, s'a arătat că această economie s'ar putea realiza și fără suspendarea vânzării produselor de cofetărie de către breslașii cofetari, ci numai prin măsura de a se interzice cu desăvârșire fabricarea produselor de cofetărie de către plăcintării și restauratori.

★

Delegat de comitetul Ateneului Român cu rectoratul Universității Ateneului, d. vice-președinte Ștefan C. Ioan, a deschis eri cursurile pe 1941, printr'o prelegere despre „Solidaritatea economică".

★

D. Mircea Cancicov, ministrul economiei naționale fiind suferind și neputând veni la minister, a suspendat audiențele până la însănătoșire.

★

„Monitorul Oficial" de Joi 16 Ianuarie 1941 publică decretul lege prin care Direcțiunea Silozurilor Regionale pendinte de Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor, este autorizată să revizuiască prețurile din contractul încheiat cu Intreprinderea „Suka-Silo-Bau Heinrich Kling", München-Germania, pentru construirea silozurilor ce fac obiectul contractului publicat în „Monitorul Oficial" nr. 259 din 7 Noembrie 1938, acordând întreprinderii sporuri de prețuri, în sumă totală de lei 27.900.000, în numerar.

★

Printr'o decizie ministerială s'a instituit o comisie de sistematizare a scriptelor serviciilor exterioare ale ministerului de finanțe, cu următoarea compunere:

D. dr. Sabin Manuilă, din partea Institutului Central de Statistică.

D. Ilie Cojocaru, delegat subdirector din partea direcțiunii contribuțiilor directe.

D. Valeriu Bănărescu, inspector regional din partea direcțiunii timbrului și succesiunilor.

D. Șerban Gheorghiu, directorul statisticei financiare și

D. Petre Petrescu, subdirector dela serviciul statistic financiar.

Revizuirea cărților de capacitate ale lucrătorilor evrei

In urma dispozițiunilor date de d. ministru Vasile Iasinschi, serviciul pregătirii și calificării profesionale din ministerul muncii, a pus în vedere, încă din Noemvrie 1940, Camerelor de muncă din întreaga țară, să oprească imediat predarea cărților de lucrător și meșter aprobate de comisiuni evreilor, să nu mai supună la examen pe evrei și în general să suspende rezolvarea lucrărilor de calificare ale lucrătorilor și meșterilor evrei.

Deasemenea s'a dispus și suspendarea înregistrării contractelor de ucenicie ale ucenicilor evrei.

Camerele de muncă au fost încunoștiințate să refuze cererile meșterilor evrei pentru înregistrarea contractelor de ucenicie, pentru cărțile de capacitate și pentru brevetele de meserie.

O nouă circulară a ministerului Muncii anunță Camerele de muncă să procedeze la revizuirea cărților de capacitate, eliberate până în prezent evreilor.

In consecință, toți lucrătorii și patronii evrei, cari au obținut sau au preschimbat cărți de capacitate la Camerele de muncă sunt obligați să se prezinte de urgență la Camerile de muncă, pentru revizuire.

La propunerile Camerelor de muncă, ministerul muncii va anula cărțile de capacitate, după tablourile întocmite de Camerele de muncă. Organele de control vor inspecta atelierele și fabricile pentru a constata toate abaterile dela legea pregătirii profesionale și exercitarea meseriilor și vor dresa actele de dare în judecată tuturor celor găsiți în neregulă.

Bursa de valori

Tendința zilei

Ședința de azi a Bursei de valori a înregistrat o atmosferă mai vioaie decât eri. Cererile numeroase au făcut ca tendința pieții să fie mai fermă în aproape toate sectoarele, determinând o urcare sensibilă la cursurile celor mai multe din valori.

Volumul tranzacțiilor a fost superior nivelului din ședința de eri.

Preferința pieții s'a îndreptat însă, mai mult spre sectoarele acțiunilor, cari au beneficiat de cele mai însemnate sporuri, în contrast cu rentele cari manifestă mai mult o tendință staționară.

In sectorul bancarelor, B. N. R. crește dela 5750 la 5900. Dintre petrolifere, cari au fost, de altfel, destul de cerute, au câștigat diferențe de curs valorile Astra, în creștere dela 775 la 795. La miniere și foraj închee Mica, în urcare de la 845 la 860.

Letea mai fermă trec dela 865 la 885, S. T. B. dela 1110 la 1130 și S. A. de telefoane dela 905 la 915. La închiderea ședinței piața devine ceva mai calmă, fără să influențeze, însă, asupra situației generale a valorilor.

INCHEERI OFICIALE

RENTE

Improprietărirea 49½, 49⅞; Stabilizarea 43½, 43¾; Desvoltarea 40¾; Consolidarea 30, 30½; Inzestrare titluri mici 59½; Scrisuri Urbane București cu 10⅛; Urbane București cu 5½ 53¾, 53⅞.

ACȚIUNI

Banca Națională 5900; Banca Românească 550, 575; Astra Română 780, 795; Steaua Română 350; Creditul Minier 380; Redeventa 225; Prahova, 220; Mica 845, 850, 860; Letea, 880, 885 870, 865; S. T. B. 1115, 1130, 1120, 100; S. A. de Telefoane 910, 915, 905.

Sporirea impozitelor în Belgia

BRUXELLES, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. comunică:

Ministerul de finanțe a dat un decret prin care se sporesc principalele impozite directe și indirecte.

Primăria Capitalei a luat noui măsuri pentru aprovizionarea cu lemne

Primăria Capitalei a trimis delegații pe lângă ocoalele silvice: Gruiu, Țigănești, Bolintinul din Vale, Căscioarele și Brănești, spre a dirija spre București lemnele achiziționate de la CAPS.

Eri au intrat în Capitală pentru primăria municipiului, și au fost depozitate la Obor 70.000 kg. lemne de foc, aduse dela Bibești județul Gorj.

★

D. I. Gh. Vântu, primarul general al Capitalei a avut eri o consfătuire cu directorii serviciilor de aprovizionare, economat, administrativ și poliția comunală, în vederea reorganizării acestor servicii.

Dece s'a prohibit exportul de animale vii

Asigurarea consumului intern, menținerea stabilității prețurilor și reînoirea stocurilor existente

In urma propunerii ministerului Coordonării și al Statului Major Economic, s'a aprobat prohibirea la export a tuturor speciilor de animale vii.

Hotărârea aceasta, foarte binevenită, trebue să fie socotită ca încă una din măsurile de prevedere ale Ministerului Coordonării, care are sarcina grea a aprovizionării țării, în condițiunile atât de grele, ca cele de astăzi.

Stocul de animale a scăzut mult în comparație cu cel din anul trecut din două motive:

a) Consumul de carne mărit din cauza concentrărilor neîntrerupte.

b) Pierderea teritoriilor, în care creșterea animalelor se practica în mod intensiv, întrecând necesitățile consumului local.

Pentru a se asigura consumul de carne al populației și pentru a se păstra și reînoi un stoc disponibil pentru orice eveniment ce ar putea surveni, a fost necesar a se prohibi exportul animalelor de măcelărie, cât și a celor de tracțiune și reproducție.

In această categorie de animale intră: armăsarii, iepele, caii, cotârii, măgari, taurii, boii, vacile, juncile dela 2 luni la 2 ani, bivolii și bivolițele, malacii și vițeii, berbecii, oi, țapi, capre, miei și iezi, porci și purcei, vânat și orice alte animale nedenumite.

Prin această măsură se asigură deci aprovizionarea cu carne a populației, mai ales acum, în timpul iernii, când consumul este considerabil mărit și se dă în acelaș timp posibilitatea reînoirii stocului de animale și menținerii stabilității prețurilor azi în vigoare.

Un plan decenal pentru creșterea animalelor

Direcția creșterei animalelor, din ministerul agriculturei, lucrează la întocmirea unui plan de redresare economică, pe timp de zece ani.

Planul prevede, în primul rând combaterea epizotiilor pe o scară întinsă, prin înființare de dispensare pentru animalele bolnave, și crearea de institute de vaccinuri și de seruri.

Se prevăd și o serie de măsuri pentru intensificarea creșterei animalelor și păsărilor.

Recolta bulgară din 1940

După datele publicate de ziarul „Bulgarsko Stopansko", recolta bulgară din 1940, însumează următoarele cifre:

Cereale: 1.683.000 tone; secara: 218.000 tone; orz: 314.000 tone; ovăz: 136.000 tone; semințe de floarea soarelui: 192.000 tone; soia: 27.000 tone; seminte de cânepă: 5.000 tone; fire de cânepă: 8.000 tone.

Din aceste date, reiese că surplusurile de export s'au micșorat considerabil, ceeace va avea o urmare nefavorabilă pentru balanța comercială, după cum afirmă numitul ziar.

Ce se ascunde sub dominanta „superioritate" brită, afișată pompos în lumea întreagă

(Continuare din pag. I-a)

om care în orice împrejurare a vieții este în stare să rămâie stăpânul situației.

Conștiința acestei calități politice eminente este baza mitului de perfecțiune care aduce cu sine ca consecință logică dreptul la stăpânirea lumii.

DUBLA VIAȚA A INSULARILOR

Cum se ajunge la acest ideal? Printr'o educație a tineretului ce oprimă orice viață spontană și naturală. Viața tânărului englez (vorbim totdeauna de reprezentanții clasei stăpânitoare) este viața cea mai organizată. Incă din copilărie se dă cea mai mare importanță vieții de societate, va să zică unei vieți bazate pe minciuni prin însuși esența ei. Orice sentiment se maschează. Se vorbește, se face numai „ceeace se cade". Caracterul ipocrit al politicei engleze, își are așadar originea în sistemul acesta de educație.

In societate, unul înșeală pe celălalt. Englezul învață de tânăr să înșele camarazii săi și — pe sine însuși. Parola neexprimată a acestei educații este: disprețul sentimentului. Incât însă natura omenească nu te lasă să înăbuși orice simțire, simțirea aceasta își caută o eșire. Formele de societate interzicând orice izbucnire de sentiment tânărul englez învață de mic să se prefacă.

Decorul să fie păstrat. Dacă în afară de aceasta duce o viață morală sau imorală e treaba lui. Esența moralei engleze este deci moralitatea. Arta de viață engleză constă în această viață dublă: o fațadă uniformă sub care se ascund instinctele cele mai brutale și crude. Gentleman e acela care știe să-și ascundă mai bine sentimentele și gândirile. Idealul omului de societate devine ideal politic, iar politica engleză bazată pe convingerea unei supreme perfecțiuni, care își dă drepturi de prioritate în lume, poartă înfățișările acestei educații însuflețite de supremul ideal: de a te preface.

W. v. A

Muncitorimea în Statul Legionar

(Continuare din pag. I-a)

muncitorimea nu mai constitue ca în regimurile demo-liberale un punct nevralgic, o problemă insolubilă, un „locus minoris resistentiae".

In adevăr, în lumea veche a democrației munca era considerată ca o marfă de vânzare, pe câtă vreme în Statul Legionar munca este o mare bucurie și o mare funcțiune națională bazate pe o atitudine etică.

A[...]ă capitală schimbare se datorește înlocuirei prizmei prin care este privită munca, căci numai prin muncă se poate realiza scopul suprem al existenței fiecăruia care, nu este decât existența Națiunei; prin muncă, în toate domeniile, se asigură trăinicia și d[...]uirea românismului în lume.

Așa dar, în Legiune munca nu mai este o fatalitate, o predestinațiune, ci este un criteriu de selecționale a valorilor ca și de conservare a elitelor.

Dar nu numai atât, căci în afară de cele spuse, nu trebue să uităm că Mișcarea legionară s'a născut din efortul constructiv, totodată material și spiritual, al tuturor elementelor muncitoare ale Națiunei pentru ridicarea Țării. De aceia, actul integrării muncitorimei române în Legiune, este un fenomen de o covârșitoare importanță pentru țară deoarece a dat muncitorimei un ideal național în locul celui internațional, reușind să concilieze două idei, ce se părea că nu se pot împăca.

Aceasta, este un lucru de mare importanță, dacă ne amintim că dialec[...] social-democrată creiase distincțiunea între mișcările de dreapta și acele de stânga. Erau grupate la stânga partidele cu tendință spre socialism și comunism deci spre internaționalism și erau așezate la dreapta curentele naționaliste, cărora li se atribuia tendințe reacționare de privilegii de clasă.

Această afirmațiune s'a spulberat în fața realității și a adevărului revoluțiilor naționale.

Pentru revoluțiile naționale scopul ultim este Națiunea, înaintea căreia se închină orice voință sau interes individual, care sunt temporare și limitate, pe câtă vreme Națiunea este veșnică. Către dânsa trebue să se concentreze, deci, toate energiile individuale pentru a-i asigura permanența, iar mijlocul nu poate fi altul decât munca.

Ca urmare a acestei concepțiuni, în Mișcarea legionară s'au încadrat [...] elementele munc[...] Națiunei, intelectualii, muncitorii din ateliere și fabrici [...] cei a[...]oli, împinși de credința în viitorul legionar al Neamului.

In desfășurarea logică a acestei idei, repartizarea elementelor muncitoare se va face în Statul legionar numai după criteriul funcției naționale.

Și, deoarece se urmărește [...]mul de randament al diferitelor categorii de muncitori în folosul suprem al Națiunei, distribuirea mijloacelor de trai se va produce a[...]mat după elementarele cerințe impuse de legile firești ale vieții. In acest mod, fiec[...] categ[...] de muncitori va găsi resursele necesare activității naționale ca și unei no[...]ale desvoltări a omului, evitându-se acele dureroase conflicte [...]re, se traduceau prin greve lok-out, etc. și de c[...], în ultimă analiză, suferea [...]tul

Comunismul, plecând [...] mizeria e[...]mică a muncitorimei în Statele demo-liberale, a urmărit prin deslănțuirea luptei de clasă și a revoluției urei — sentiment [...]de — nu numai remedierea unor anumite inconveniente economice ale liberalismului ci, mai al[...] anumite scopuri politice bine determinate: distrugerea familiei, a proprietății, a Statului și a credinței, scopuri care trădează oficina de inspirație ca și beneficiarul: Judaismul. Lupta de clasă este pur și simplu eliminată din comunitatea de viață a Legiunii.

Așa dar, la regimul demo-liberal care, constituia mediul cel mai prielnic pentru desvoltarea intereselor anti-naționale și, prin aceasta primejduia ființa Națiunei, Mișcarea legionară a răspuns cu mobilizarea tuturor energiilor naționale în jurul ideei de Națiune.

Basarab Sion

Informație și reportaj politic

„Impăcarea Statului cu Țara"

Conferința d-lui profesor Mihail Manoilescu, în sala Dalles

Aseară la orele 18 a avut loc în sala Dalles conferința d-lui profesor Mihail Manoilescu tratând despre:

„IMPĂCAREA STATULUI CU ȚARA"

Conferința a avut loc în cadrul ciclului de conferințe organizat de cuibul „Beatrice Dobre".

In asistență am remarcat prezența Domnilor: Manoilescu, Polihronide, Prințesa Alexandrina Cantacuzino, d-l Brediceanu, Valeriu Pop, Cristian Petrescu, Craiu Niculescu, prof. Alex. Penescu, etc.

Printre altele d. prof. Mihail Manoilescu a spus:

Condiția esențială a oricărei guvernări noui și în special a oricărei politici naționaliste este aderența poporului la stat.

Un popor nu e încă popor dacă nu are politica bine desvoltată, dacă n'a creat un stat integrat în ființa sa intimă și dacă nu-și găsește propria sa imagine în el. Maturitatea sa politică începe în momentul când poporul și-a asimilat ideia de stat și când statul e expresia cea mai pură a personalității colective a națiunei.

Un fapt cert pentru țara noastră se desprinde: statul nu coincide cu țara, cu neamul. Nu coincide în conținut, nu coincide ca spiritualitate, nu coincide calitativ.

D. prof. Manoilescu face apoi un lung proces istoric, analizând în trecut și lumina istoriei, identitatea de vederi dintre stat și națiune.

D-sa examinează întâi statul natural reprezentat de domni și de boieri, care nu dădeau mult, dar nici nu cereau mult.

Acesta era statul minimal, statul tradiționalist românesc: statul era [illegible].

Apoi examinează statul favorit, în timpul căruia concepția liberalistă a occidentului își face loc cât mai mult în țara noastră.

Precursorii acestui stat au fost Nicolae și C-tin Mavrocordat. Statul fanariot reprezenta anticamera istorică a liberalismului.

Urmează apoi statul liberal ridicat pe un stat discreditat și poate o doctrină discreditată. Drept consecință calitatea de boer se pierdea odată cu pământul. Titlurile la curte erau netransmisibile și legate de funcțiuni. Statul liberal a fost reprezentat în 3 constituțiuni: 1. Constituțiunea de 57 ani dela 1866 a lui I. BRATIANU, a constituțiunea de 15 ani din 1923 și constituțiunea a 3-a, de 2 ani jumătate din 1938.

In statul liberal trăiau două lumi: pe de o parte satul care a rămas neschimbat și tot în puterea lui de muncă, cât și în sufletul lui, pe de altă parte orașele care nu împlineau nici o funcție economică, care să [illegible] burghezia și care numai [illegible] pseudo-burghezie, cari au [illegible] mentalitate a cărei roade le vedem și le simțim și astăzi.

Omul legat de la oraș, este îngrijit să nu-și piardă averea, iar omul sărac să nu-și piardă slujba. [illegible] de unitate și de idei înalte. Nici orașul, nici satul nu au aderat sufletește la stat. Satele nu adereau pentru că nu aveau de ce adera. Ele fiind acelea dela care se cerea tot fără a li se da în schimb nimic. Chiar atunci când li se dădea ceva cum este cazul învățătorului și al medicului, aceștia erau impopulari.

Orașul pentru considerentele arătate mai sus aveau o atitudine de duplicitate făcând politica profitorului.

Nu se pot contesta însă foloasele pe cari le-am avut de pe urma liberalismului. Intre acestea cel mai mare a fost comunitatea ideologică cu apusul.

Continuarea comunității noastre sufletești cu țările cari reprezintă azi ideologia Europii, a fost urmărită de Mișcarea Legionară. Mișcarea Legionară cu prețul atâtor sacrificii a văzut bine și în această problemă.

Acum în acest moment unic din istoria noastră este cel mai fericit prilej de a face împăcarea statului cu țara.

In continuare d. prof. Manoilescu analizează condițiunile în care s'ar putea înfăptui această împăcare.

Legiunii îi revine marea sarcină de a face această împăcare având o putere nelimitată, o libertate spirituală și politică desăvârșită.

Ei îi revine sarcina să se facă un stat românesc. Cine ar fi putut mai

bine decât El, Căpitanul, să facă această împăcare? El nu a fost un om reprezentativ, ci un reprezentant al sufletului poporului. El s'a identificat sufletește cu neamul nostru, a fost cel mai mare intrepret al sufletului poporului.

Eminescu a fost cel mai mare interpret al nostru pe linia poetică. Căpitanul a fost cel mai mare intrepret al nostru pe linia politică.

El nu înțelegea poporul, el era poporul.

El nu era un român, el era românul.

Cum se va face împăcarea? Inainte vreme împăcarea se făcea printr'un adevărat tratat de pace care era constituția.

In România de azi există două procese: unul vechi, și altul nou. Pe cel vechiu îl cunoaștem, iar pe cel nou este reintregrarea granițelor.

D. prof. Manoilescu în ultima parte a conferinței sale, analizează condițiunile pe care va trebui să le împlinească un stat care ar putea face împăcarea cu țara și termină arătând că cea dintâi condiție pentru ca această împăcare să fie posibilă este întregirea noastră teritorială.

Prelungirea prețurilor maximale la câteva articole alimentare

Ministerul Coordonării, a dat eri o decizie prin care se prelungește până la 15 Februarie 1941 inclusiv, aplicarea deciziunii nr. 70, publicată în M. O. nr. 298, privitoare la prețurile următoarelor produse:

1. PREȚUL MAXIMAL AL UNTULUI

a) La producător loco fabrică lei 195 pasteurizat și 185 lei nepasteurizat.

b) La angrosist la București lei 213 pasteurizat și 203 lei nepasteurizat.

c) La detailist la București lei 230 pasteurizat și 220 lei nepasteurizat.

Untul pasteurizat va fi împachetat în hârtie specială în pachete de 0.100—1kgr., purtând firma fabricei respective și cuvintele „Unt pasteurizat"

Acest unt va fi fabricat numai de fabricele care posedă instalațiuni speciale dovedind aceasta printr'un certificat eliberat de Institutul Zootehnic.

2. STABILIREA PREȚULUI BRANZEI TELEMEA DE VACA

a) Producătorul va vinde loco fabrică cu lei 45 kgr.

b) Angrosistul va vinde la București cu lei 54 kgr.

c) Detailistul va vinde la București cu lei 68 kgr.

3. STABILIREA PREȚULUI LA PENTELEUL DE VACA

a) Producătorul va vinde loco-fabrică cu lei 80 kgr.

b) Angrosistul va vinde la București cu lei 92 kgr.

c) Detailistul va vinde la București cu lei 106 kgr.

4. STABILIREA PREȚULUI LA LAPTELE PASTEURIZAT

a) Producătorul va vinde la domiciliul detailistului în sticle capsulate cu lei 13,50 kgr.

b) Detailistul va vinde în localul său la consumator în sticle capsulate cu 14 lei kgr

Din opera de dezagregare morală întreprinsă de jidovi

Senzaționala captură făcută de poliția socială a Capitalei

Poliția socială din Prefectura Poliției Capitalei, a făcut zilele trecute o interesantă captură, rezultat al unor investigații indelungi și migăloase.

D. comisar șef Teodor Djionat, a isbutit să aresteze pe ovreiul Haim Hermen, de 58 ani, din cal. Văcărești 104, care avea drept ocupație unică, difuzarea de fotografii obscene, în cafenele, restaurante, hoteluri și mai cuseamă, în rândurile tineretului.

Utilizând o serie întreagă de abilități specific talmudice, Herman Haim, vreme de 15 ani, s'a ocupat exclusiv cu vânzarea de fotografii pornografice, în colaborare cu mai mulți complici, — printre cari un desenator și un fotograf — care i le procurau.

Intrebat asupra motivelor care-l determinau să se dedice acestei ocupații, Herman Haim a mărturisit, în cele din urmă, că nu urmărea numai câștigul material, — destul de însemnat — ci și o distracție personală, simțind o deosebită plăcere a difuza aceste fotografii, mai cu seamă în masa tineretului de ambe sexe, în care își creiase un vad temeinic.

Trebue de menționat că în cei 15 ani cât s'a ocupat cu această odioasă „meserie", Herman Haim a fost în asentimentul unora dintre fostele elemente de răspundere din poliția Capitalei, cărora le dădea „parte" la câștigurile mai mult decât copioase, în schimbul toleranței și proteguirii...

Herman Haim se află încă în cercetarea poliției sociale, care urmează a descoperi întregul fir al acestei senzaționale afaceri, o verigă în plus la opera de dezagregare morală, întreprinsă de elementele ovreești, în masa celor slabi de inger.

INFORMAȚIUNI

● S'a primit pe ziua de 1 Ianuarie 1941 demisiunea d-lui Luiz Silveira din postul de consul general onorific al României la San-Paolo (Brazilia).

● *D. N. Dragomir, ministrul coordonării, va face astă seară la orele 7, importante declarații reprezentanților presei.*

● Comisia Interimară a Colegiului General Farmaceutic aduce la cunoștința tuturor farmaciștilor români creștini, neproprietari, cari nu au trimis până în prezent datele cerute prin comunicatul din 29 Oct. 1940, să comunice de urgență pe adresa Colegiului General Farmaceutic din Buc. Str. Pitar Moși Nr. 6 et. II următoarele:

1. Numele și Pronumele.
2. Adresa actuală.
3. Data când au obținut libera practică (publicația în Monitorul Oficial).
4. Locul unde funcționează (stat, farmacie publică, de spital, laborator, depozit, etc.)

Cei fără serviciu vor comunica numai datele dela punctul 1, 2 și 3.

● *D. V. Vasiliu, director în ministerul Finanțelor, a fost numit cenzor din partea Statului pe lângă Soc. Națională de Gaz Metan.*

● Frăția de Cruce „Tiberiu Grigorescu" dela liceul „Gheorghe Șincai" va da Duminică 26 Ianuarie 1941, ora 4 p. m., în amfiteatrul liceului (cal. Șerban Vodă 167) o serbare în folosul sinistraților.

In cadrul acestei serbări, se joacă piesa „O noapte furtunoasă" de I. L. Caragiale. Corul sub direcția d-lui dir. Gh. Constantiu.

Bilete de vânzare la secretariatul liceului.

● D. dr. D. C. Georgescu, secretar general, numit prin Decretul Nr. 68 din 14 Ianuarie 1941, a fost autorizat de d. ministru al coordonării de a semna în numele său întreaga corespondență privitoare la organizarea recensământului general al României din 1941, în afară de cele rezervate prin lege.

Rânduiala

— Arhivă de gând și faptă românească — revista legionară care și-a încetat apariția odată cu dezlănțuirea prigoanei va reapare în curând.

Amiralitatea britanica recunoaște pierderea crucișetorului „Southampton"

ROMA, 17 (tp.). — Faptul că amiralitatea britanică a recunoscut pierderea crucișătorului „Southampton" este constatat de presa italiană cu cea mai mare satisfacție. In versiunea engleză se spune însă, că crucișetorul a fost pierdut Vinerea trecută în urma unor atacuri aeriene italiene în Marea Mediterană, pe când din partea italiană se afirmă, că a căzut victimă a două torpiloare minusculele D. XX de 852 tone.

„Southampton" aparținea celor mai frumoase unități de vase din Anglia. De clasa sa aparțin zece unități între 9 și 10 mii tone. Toate aceste crucișetoare au fost lansate între anii 1934—1937. Ele sunt înarmate cu 12 tunuri de 15.2 cm., 8 tunuri antiaeriene de 10.2 cm., 4 tunuri antiaeriene de 4,7 cm., 6 țevi de torpile de 53.3 cm., și un catapult pentru 3 avioane. Vasele au un echipagiu de 700 oameni.

Statul turc cumpără minele de cărbuni particulare

ISTANBUL, 17 (Rador). — Corespondentul agenției STEFANI anunță:

Se afirmă că statul va cumpăra dela particulari și societățile particulare, minele de cărbuni.

Directorul general al minelor, însoțit de mai mulți funcționari superiori, a plecat la Zonguldak pentru a alege minele ce urmează să fie cumpărate.

Incercarea de omor din b-dul Elisabeta

Șoferul Crăescu Florea și-a împușcat fosta concubină într'un chioșc de tutun

Șoferul Crăescu Florea, în vârstă de 27 ani, originar din Galați și fără domiciliu stabil, trăise timp de aproape un an, în concubinaj cu tânăra Anastasia Griva, de 24 ani, originară din Constanța, și cu locuința la d-na Sultănica Cristescu din str. dr. Leonida Varnali nr. 11.

Intervenind unele neînțelegeri ei s'au despărțit. Florea însă nu se împăca la gândul că de-acum în colo fosta lui concubină va fi liberă și va putea face ce vrea. Și atunci a început să umble după ea și s'o roage să revie la sentimente mai bune. Cum Anastasia nici nu voia să audă de o împăcare, Florea și-a pus în gând s'o omoare. Și-a procurat un revolver și ducându-se unde avea serviciu i-a vorbit ca pentru ultima oară. Răspunsul fiind categoric, nu! drama s'a desfășurat.

CUM ȘI UNDE S'A PETRECUT DRAMA

La intersecția bulevardului Elisabeta cu strada Brezoianu, se află instalat, pe trotuarul de pe partea Cișmigiului, un debit de tutun. Aici era ca vânzătoare Anastasia Griva. Aseară la ora 10,30, criminalul așezându-se în fața ochiului de geam pe unde se vinde, a scos arma, a vârât țeava înăuntru și a descărcat un glonte în partea dreaptă a pieptului a fostei sale concubine Anastasia Griva.

Detunătura a fost auzită de sergentul cu seria 2228, Răducă Ștefan, care supraveghea Stop-ul electric. Acesta părăsindu-și postul s'a repezit la criminal, l-a dezarmat și l-a dus la circa 21 poliție.

Intre timp, victima Anastasia Griva deschizând ușa laterală a chioșcului, o luase la fugă țipând. Ea a fost prinsă în brațe, de d. Stanciu Stan, din strada Peceneaga nr. 45, care și el auzise detunătura.

Văzând-o plină de sânge și abia ținându-se pe picioare, a oprit o mașină și a dus-o la Spitalul de Urgență. Aici d-nii d-ri Mircea Constantinescu și Florescu, au constatat că glontele i-a perforat plămânul și că din cauza puternicei emoragii, nu sunt speranțe că va scăpa cu viață.

Din declarația luată Anastasiei Griva, de către d. comisar Stere Adamescu dela circa 21 poliție, s'a constatat că gestul criminal al lui Crăescu Florea a mai fost determinat și de faptul că fosta lui concubină urma să se căsătorească cu proprietarul tutungeriei unde s'a produs drama.

Intrevederea d-lui Filoff cu ministrul Italiei la Sofia

SOFIA, 17 (Rador). — Corespondentul agenției STEFANI anunță:

D. Filoff, președintele consiliului de miniștri și d. Popoff, ministrul afacerilor străine, au primit pe ministrul Italiei la Sofia, cu care au avut o lungă și cordială întrevedere.

Moartea unui distins general german

BERLIN, 17 (Rador). — Generalul-maior în retragere Ferdinand Deutelmoser, care era și inginer diplomat, a încetat Joi din viață, în vârstă de 65 ani.

Timp de mai mulți ani defunctul a fost conducătorul și vice-președintele fostei societăți de navigație aeriană austriacă O.E.L.A.G., care a colaborat în mod strâns cu societatea DEUTSCHE LUFTHANSA la promovarea navigației aeriene austriace.

Fiind unul dintre primii ofițeri aviatori austriaci, defunctul general Deutelmoser a luat parte la organizarea aviației, în perioada dinaintea războiului mondial.

In campania din 1914—1918, Deutelmoser a făcut deasemeni parte din corpul de aviație german.

15 ani de existență a Societăți „Lufthansa"

Zilele acestea, „Lufthansa" sărbătorește 15 ani de existență.

Până în prezent, ea a transportat 2.100.000 de pasageri, parcurgându-se 190 milioane de km. In afară de aceasta au fost transportate 24.000 to. de scrisori și 20.000 to. de bunuri, ceeace înseamnă 3000 vagoane de cale ferată. Aceste cifre dovedesc marea însemnătate a societății. Trebuie amintită aci activitatea de pionieri a piloților societății „Lufthansa". Aceștia au realizat prima legătură poștală trans-oceanică pe o distanță de circa 15.000 km., cea mai lungă, dar și cea mai rapidă legătură din lume.

In 1936, a început transversarea regulată a oceanului Atlantic de Nord. S'au făcut în total aproximativ 750 de sboruri peste oceanul Atlantic, printre care 50 traversări ale oceanului Atlantic de Nord. Importanța economică a acestui serviciu reiese din faptul că prin fiecare sbor peste oceanul Atlantic de Sud s'au transportat 90.000 de scrisori. Acești piloți au cucerit astfel toate căile aeriene de pe globul pământesc. Avioanele societății „Lufthansa" circulă regulat în Extremul Orient, în Africa și în America de Sud. In 1937, s'a sburat, pentru prima oară, deasupra așa numitului „acoperiș al lumii", munții Pamir și Hinducuș.

Chiar în timpul războiului se menține legătura aeriană cu 12 țări europene. Incă și astăzi, avioanele societății „Lufthansa" parcurg zilnic 21.000 km.

M.S. Regele continuă a avea reședința la Sinaia

COMUNICAT Nr. 2

COMUNICAT Nr. 2

Mareșalul Curții Regale face cunoscut următoarele:

Dela data de 6 Ianuarie a. c., MAJESTATEA SA REGELE a primit în audiență pe:

— E. S. Domnul Wilhelm Fabricius, Ministrul Germaniei.

— Domnul Alexandru Rioșanu, Subsecretar de Stat.

— Domnul Eugen Filotti, Ministru plenipotențiar.

— Domnul Victor Vâlcovici, Profesor Universitar

a avut invitați la dejun pe:

— E. S. Domnul Wilhelm Fabricius, Ministrul Germaniei.

— Doamna Wilhelm Fabricius.

Domnul Alexandru Constant, Subsecretar de Stat.

— Domnul C. Amiral Gh. Koslinski Subsecretar de Stat.

— Doamna Koslinski.

— Domnul Nicolae Petra.

— Doamna Petra.

MAJESTATEA SA REGINA MAMA ELENA a vizitat Societatea de Patronaj și Atelierele C. F. R. Grivița.

MAJESTĂȚILE LOR REGELE și REGINA MAMA ELENA continuă a avea reședința la Sinaia.

București, 16 Ianuarie 1941.

Noui razii întreprinse de poliția Capitalei

Continuând opera de purificare a diverselor cartiere ale Capitalei noastre, de elementele pentru care desmățul și afacerile necurate constituesc singurele surse de viață, Brigada de moravuri din Prefectura Poliției, condusă de d. inspector T. Lungu, a întreprins în cursul nopții trecute noui razii, care s'au soldat cu aceleași „bogate" rezultate ca și în trecut.

O echipă a acestei brigăzi, condusă de comisarii Pavelescu și Grecu, secondați de agenții Munteanu, Sotir și Sasu, au cules eri noapte din cartierele Rahova, Grivița și din piața 6 Septembrie, 70—80 de femei de moravuri ușoare, majoritatea bolnave, purtând pe trupurile lor vlăguite, întregul ciclu al boalelor cu caracter social și venerian.

Aceleași, mereu aceleași nenorocite zdrențe ale trotuarului, incorigibile și incurabile. Circuitul vieții lor este unul singur: trotuar, poliție, spital. Iarăși trotuar, iarăși poliție, iarăși spital...

Intr'adevăr, problema prostituției se află la noi încă în faza nerezolvării.

Dar o mențiune: credem că a culege, în cursul unei razii, numai pe femeile trotuarului, este cu totul insuficient. Sunt în cuprinsul Capitalei, apartamente multe, luxoase și elegante, cu cerberi stilați la intrare, cu divane tapisate și cu patroni în frac, care conduc așa numitele **case de lux**. Acestea trebuesc „călcate" de poliție. Căci acolo se ascunde desfrâul în formele lui cele mai odioase, și se exercită prostituția, cu... eleganță, cafea și țigări Tomis, de către vedete învestmântate în blănuri scumpe, proprietare de garsoniere cu telefon și cameristă...

Acolo, în aceste „case de lux", trebue să intervină, grabnic și categoric, bisturiul poliției de moravuri și al serviciului sanitar.

Opera de regenerare morală trebue dusă cu tenacitate, pe întregul front, nu numai pe trotuare și în cârciumile rău famate.

Intre poliția de azi și cea de eri, deosebirea este atât de mare, încât nici nu se poate găsi vreun element de comparație. Era când patronul de casă de toleranță era nașul celui care conducea brigada de moravuri, a apus pentru totdeauna.

Și tot pentru totdeauna a apus și șpertul, care devenise regulă generală între foștii conducători ai poliției de moravuri.

Deaceea trebue să se procedeze necruțător, tăindu-se răul adânc întru purificarea morală atât de necesară și de așteptată.

Cât cheltuește Anglia pentru războiu

Cheltuelile de războiu ale Angliei au sporit considerabil în ultimele șase luni, ele sunt acuma de două ori mai mari decât în luna Martie a anului 1940. Ele se cifrează zilnic la: 7 mil. lire în Martie, 9 în Mai, 11 în Sept., 12,5 la sfârșitul lui Octombrie și în ultimele săptămâni cca. 14 în medie. Socotit pe un an aceasta înseamnă că războiul o va costa pe Anglia 5 miliarde lire pe an. Astfel ultima sumă de cca. 3,5 miliarde cheltuită, urcată față de bugetul de războiu 1940-41, a fost întrecută considerabil, fără să fi ajuns la maximum de cheltueli.

Acum ca și înainte și mai cu seamă după urcarea subită a cifrelor de cheltueli din ultimele luni, chestia acoperirii cheltuelilor devine o problemă de nerezolvat. Pe baza evaluării de gospodărie din 1940-41, circa 41 la sută din cheltueli trebuia să fie acoperită prin impozite (împreună cu obligațiuni și taxe vamale); de fapt însă, în prima jumătate a anului 1940, impozitele și vămuirile cu o sumă de 453 milioane lire 20 la sută din suma de 1610 milioane lire cheltuită în acest spațiu a trebuit să fie acoperită. Chiar dacă în a doua jumătate a anului, din urcarea impozitelor, încasările s'ar urca, totuși ele nu joacă un rol considerabil.

LISTE DE SUBSCRIPȚIE

Singura soluție nu va rămâne decât calea creditului. Nu există o altă posibilitate pentru acoperirea deficitului uriaș. Dela începutul războiului până în Septembrie 1940, 784 mil. Lire sterline au fost obținute prin împrumut și 530 mil. Lire sterline prin titluri de obligațiune pe termen scurt. Insă aceste posibilități întâmpină din lună în lună dificultăți tot mai mari. Cu toată propaganda sporită prin radiodifuziune și presă, al doilea împrumut de războiu cu 2 și jum. la sută nu înregistrează decât rezultate foarte slabe. Până la sfârșitul lui Octombrie s'a putut ajunge de abia la suma de 270 mil. Lire sterline cu toate că listele de subscripție fuseseră lansate deja din Iulie. Această desvoltare nefavorabilă a finanțării împrumutului pe termen lung arată că marii și micii posesori de capital, ca și înainte, nu au poftă să sprijine de bună voie politica de împrumut a guvernului lor prin semnări considerabile la împrumutul de războiu. Acest fapt nu a putut fi schimbat nici prin apeluri puternice și nici prin acele mascate, la adresa activității economisirii private. In Octombre, președintele Casei de Economii, Sir ROBERT KINDERSLEY, afirma că suma cea mai mare ce se depune ar fi 12 mil. Lire sterline pe săptămână. La începutul lui Noembrie, subsecretarul de stat la tezaurul statului afirma într'un discurs la Bloomsburj, că Anglia, pentru a suporta financiar războiul trebue să facă o economie de 15 mil. Lire sterline pe săptămână. Acest strigăt și îndemn la economie arată cât de puțin este dispus poporul englez să facă economie.

Pentru procurarea părții celei mai însemnate nu rămâne așadar decât creditul pe termen scurt. In felul acesta, guvernul englez pășește tot mai mult pe calea primejdioasă a unei finanțări care ar putea să sfârșească într'o inflație. Lucru care e recunoscut și în Anglia de oameni cu judecată și se vădește tot mai mult prin urcarea prețurilor. Dela începutul războiului anume, cifra de afaceri a comerțului en gros, a lui „Times" s'a urcat cu cca. 38 la sută. Și nu trebue uitat că cele mai multe prețuri ale comerțului en detail au trebuit să urmeze aceste prețuri și în parte le-au și întrecut.

Distrugerea aparatului englez de producțune

Desigur că propaganda engleză încearcă să explice urcarea prețurilor ca ceva normal. Ea afirmă că oricare perioadă de avânt a economiei este caracteristică printr'o urcare a prețurilor. Insă acesta nu este cazul precum rezultă de exemplu din cantitățile tot mai mici de export, importul tot mai slab al materiilor prime și din restrângerea tot mai mare de consumații și interzicerea de fabricare. Și în sectorul industriei de înarmare, producția, distrusă de aviația germană, nu a crescut ci a scăzut. Aceasta o dovedește și încercarea de a cumpăra material de războiu și vapoare străine. Așa dar nu se poate vorbi nici în producția civilă nici în industria de armament, despre o lărgire. Din contra, și se poate spune că urcarea prețurilor în Anglia are un caracter pronunțat „de inflație" și nu este nici de cum normal.

Mai întâi, urcarea prețurilor la așa dar o parte considerabilă a cheltuelilor de războiu care sunt atât de mari, statul englez trebuind să plătească prețuri mai mari pentru material de războiu, îmbrăcămintea și hrana trupelor. Pentru aceiași sumă de bani capătă el mărfuri mult mai puține.

— Al doilea, urcarea cheltuelilor este scăzută printr'o schimbare în caracterul producțiunii englezești. Surplusul de cheltueli nu poate fi folosit azi cu totul pentru sporirea producțiunii de înarmare, precum s'ar părea normal, la prima vedere. El servește mai de grabă, într'o măsură mai mare, la refacerea — de se mai poate — a daunelor cauzate de atacurile aeriene și blocada germană. Prin sporirea producțiunii de înarmare, cheltuelile de războiu au o folosire neproductivă. In vederea efectului final, ele devin tot mai mici, deși — văzute absolut — se urcă considerabil.

Această dilemă, care în mare măsură, poate îi mai este ascunsă poporului englez, nu mai poate fi înlăturată. Pentru aceasta, guvernului englez îi lipsesc atât în interior presupunerile organizatoare și ideale pentru a zugrăvi urcarea prețurilor cât și în afară prespunerile de putere să împiedice nu numai să restrângă distrugerile germane ale aparaului englez de producțiune, ba ceva mai mult, dilema devine tot mai încurcată. Deoparte urcarea cheltuelilor de războiu, de cealaltă urcarea prețurilor și distrugerea, până când Anglia va ajunge la sfârșitul puterii sale de rezistență.

ULTIMA ORA

DARZA RIPOSTA JAPONEZA DATA AMERICII

Amenințările d-lui Cordell Hull, considerate la Tokio ca ultimatum

TOKIO, 17 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB transmite:

Presa japoneză se ocupă de aproape de declarațiile făcute de d. Cordell Hull, stăruind asupra faptului că Japonia nu se va lăsa intimidată de asemenea amenințări.

ASAHI SHIMBUN arată că declarațiile d-lui Hull constitue o amenințare fățișă, echivalând aproape cu un ultimatum. Afirmațiile d-lui Hull că puterile axei vor, după ce vor fi înfrânt Anglia, să-și asigure dominația oceanelor este o expresie a unei fantezii bolnăvicioase, dacă nu a maniei persecuției.

Afirmația că puterile axei urmăresc dominația lumii constitue o încercare de a răsturna faptele, căci în realitate anglo-saxonii au urmărit totdeauna să domine mările și, prin aceasta, lumea întreagă.

ZIARUL ÎNVINUEȘTE STATELE UNITE CĂ VOR SĂ-ȘI ASIGURE CONTROLUL ÎN NOUA ZEELANDĂ, AUSTRALIA, SINGAPUR ȘI INDIILE OLANDEZE, AȘA ÎNCÂT JAPONIA TREBUE SĂ FIE GATA PENTRU ORI CE EVENTUALITATE.

NICHI NICHI scrie că polemicile cu Statele Unite sunt inutile, dar d. Hull a atacat Japonia în calitatea sa de secretar de stat, așa încât afirmațiile sale nu pot rămâne fără răspuns. Este trist că un gentlemen ca d. Hull și-a pierdut în așa măsură cumpătul, încheie ziarul, încât s'a comportat ca un „demagog rebel".

YOMIURI SHIMBUN se ridică împotriva afirmației că Japonia ar urmări cucerirea Chinei, pe când în realitate ea nu luptă decât pentru a înlătura exploatarea străinilor din Extremul Orient și spre a asigura popoarelor asiatice o desvoltare liberă.

Afirmația d-lui Hull că Statele Unite nu au amenințat niciodată Japonia constitue un neadevăr, căci ele au și început a-și concentra flota în Pacific, interzicând și exportul spre Japonia.

O declarație a d-lui dr. Șerban Milcoveanu

Subsemnatul dr. Șerban Milcoveanu, domiciliat în str. Sapienței No. 1, în calitate de comisar de românizare numit pe lângă sanatoriul Sf. Elisabeta declar:

1) După ce am examinat în prezența d-lui ministru al Justiției dosarele cumpărării și expertizei juridice m'am convins și declar fără nici o rezervă că încheierea cumpărării de către Președinția Consiliului a zisului Sanatoriu s'au făcut în condiții absolut legale, la prețul firesc al valorii și reprezintă un dar făcut personal de Domnul General cu banii puși la dispoziția Domniei Sale.

2) Întâmpinarea mea către Institutul Surorilor de caritate încă odată subliniez că nu privește câtuși de puțin persoanele d-lor General Antonescu și prof. Mihail Antonescu, cărora le port mai departe același respect și devotament față de actul conducerii Statului.

Aceasta e declarația mea.

(ss) Dr. ȘERBAN MILCOVEANU

Locuitorii Southampton-ului au rămas fără îmbrăcăminte de iarnă

Mari cantități de stofe distruse de bombardamentul german

STOCKHOLM, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

Ziarul „Daily Miror" anunță că în prezent consiliul municipal din Southampton a trebuit să ia asupra sa procurarea de îmbrăcăminte de iarnă la cei 110.000 cetățeni din acel oraș.

Majoritatea locuitorilor și-au pierdut efectele de îmbrăcăminte din cauza incendiilor puternice provocate de atacurile aeriene germane.

Ziarul declară totdeodată că foarte mari cantități de stofe și haine gata confecționate au fost distruse de foc în diferitele depozite din Southampton.

Președintele consiliului de miniștri japonez va face declarații asupra situației țării

TOKIO, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. comunică:

După terminarea conferinței a.ută timp de patru zile cu reprezentanții tuturor cercurilor japoneze, prințul Konoye, președintele consiliului de miniștri, va face o declarație, în numele guvernului japonez, asupra situației generale a țării, explicând totdeodată țelurile naționale ale Japoniei.

Cercurile politice japoneze afirmă că declarația primului ministru va sublinia în primul rând ferma hotărâre a Japoniei de a intemeia, — împotriva tuturor obstacolelor și rezistențelor, — o ordine nouă în Asia orientală, în cadrul nouei organizări a omenirii, alături de puterile Axei.

Fostul ambasador al Americei la Londra va vorbi mâine la radio contra intervenției St. Unite în conflict

WASHINGTON 17 (Rador). — Corespondentul agenției DNB anunță că d. Kennedy, fost ambasador al Statelor Unite la Londra, după conversația pe care a avut-o cu d. Roosevelt, a declarat că Sâmbătă va adresa poporului american, prin intermediul posturilor de radiodifuziune, un mesagiu prin care va preciza punctul său de vedere contra intervenției Statelor Unite în conflict.

Un pact în trei între Anglia, St. Unite și guvernul mareșalului Ciang-Kai-Shek

TOKIO, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite:

NICHI NICHI anunță din izvor autorizat că la 1 Februarie va fi încheiat un pact în trei între Anglia, Statele Unite și guvernul mareșalului Ciang-Kai-Shek. O convenție specială între Ciungking și Londra ar și fi fost semnată.

Agenția DOMEI află, în legătură cu aceasta, că guvernul din Ciungking s'ar fi adresat Angliei, Statelor Unite și guvernului din Burma cerându-le să asigure din nou funcționarea căii ferate Burma-Yunnan.

O conferință secretă la Washington

WASHINGTON 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. comunică:

Președintele Roosevelt a convocat Joi, o conferință extraordinară asupra căreia nu s'au comunicat amănunte:

Se află numai că au luat parte la această conferință miniștrii departamentelor Războiului, Marinei și Afacerilor Străine, precum și șefii de stat major al Marinei și Armatei.

Declarațiile făcute de d. Hull constituesc o încercare a acestuia de a-și justifica propriul trecut politic

Un răspuns al ziarului german Deutsche Diplomatisch Politische Korrespondenz

BERLIN 17 (Rador).—DEUTSCHE DIPLOMATISCH POLITISCHE KORRESPONDENZ exprimă părerea că declarațiile făcute de d. Hull în fața comisiunii de politică externă a Camerei Reprezentanților constitue o încercare a acestuia de a justifica propriul său trecut politic. Acesta este caracterizat prin faptul că, din clipa când în 1920 d. Cordell Hull a pătruns în Camera Reprezentanților, el a aprobat tratatul din Versailles a cărui ratificare a favorizat-o și a cărui menținere prin toate mijloacele a încercat-o până în prezent.

Tot ce a fost impus la Versailles prin forță, ca și tot ce a fost impus înainte de anglo-saxoni și de aliații lor, se cheamă la d. Hull ordine, justiție și cooperare ordine, justiție și cooperare internațională.

Cuvântul de „forță" este folosit de d. Hull numai din clipa în care puterile încep să suprime condițiile pe care orice om rezonabil le consideră cu insuportabile.

D. Hull, care nu cunoaște din chestiunile europene decât cam ce știe un european mijlociu despre America, crede, se vede, că distrugerea dezordinei din Versailles echivalează cu pierderea Paradisului.

El crede că menținerea hegemoniei navale britanice este de o însemnătate primordială și, în lipsă de argumente mai bune încearcă să convingă opinia publică americană că Germania vrea să distrugă această hegemonie numai spre a amenința apoi emisfera occidentală.

In schimb, observă ziarul, niciun cuvânt nu se află în declarațiile secretarului de stat despre pagubele serioase pricinuite republicelor din America de Sud prin tirania pe care Marea Britanie o exercită asupra mărilor, după cum nu se pomenește de suferințele neomenești pe care le aduce cu sine, pentru nenumărate persoane, care nu au nicio legătură cu războiul actual, blocusul potrivnic oricărui drept al ginților pe care îl aplică Anglia, abuzând de forța sa.

Hegemonia engleză, oricare ar fi originea ei și oricare ar fi mijloacele folosite pentru a o menține, este privită de d. Cordell Hull ca o expresie a „legii și a ordinei". Dreptul ginților își pierde însemnătatea față de miza în joc. D. Hull pare a fi de părere că necesitățile americane sau cele ale amicilor Statelor Unite sunt susceptibile să creeze, în mod automat, un nou drept al ginților.

Cum a fost scufundat un crucișetor britanic de către un submarin italian

ROMA 17 (Rador). — Ziarele italiene de Vineri dimineață publică numeroase amănunte asupra strălucitei acțiuni ce s'a desfășurat în noaptea de 12 spre 13 Ianuarie și în cursul căreia un crucișetor britanic a fost scufundat de un submarin italian.

Presa subliniază că deși scufundarea crucișetorului britanic a fost anunțată prin comunicatul oficial italian amiralitatea britanică se abține de a o confirma.

Iată condițiunile în care s'a desfășurat această admirabilă acțiune:

Submarinul italian care naviga sub apă, a descoperit două crucișetoare ușoare inamice, ce înaintau la o distanță de 9 mile. Comandantul submarinului, căpitanul Mario Spano, a hotărât imediat să atace cele două vase inamice. Submarinul s'a apropiat de inamic și a lansat trei torpile împotriva unuia dintre cele două crucișetoare. La scurt timp echipajul submarinului a auzit două explozii formidabile, semn că vasul inamic a fost atins de două torpile.

Al doilea crucișetor, care a scăpat atacului, a sosit în zona de unde se lansaseră torpilele și a aruncat contra submarinului numeroase bombe de adâncime, care au rămas însă fără rezultat.

După o oră, când crucișetorul inamic s'a îndepărtat, pe bordul submarinului s'au înregistrat prin aparatele de ascultare, sgomotele făcute de valuri, în clipa când vasul englez lovit de torpile se scufunda.

Tinerii francezi din contingentele 39 și 40 vor fi eliberați

VICHY 17 (Rador). — Agenția HAVAS transmite:

Tinerii din contingentele 1939 și 1940, încorporați în șantierele tineretului, după încheerea armistițiului, vor fi liberați cu începere dela 20 Ianuarie 1941.

Marile pierderi ale flotei engleze

Supremația anorganică și absurdă a „stăpânilor mărilor" se apropie de sfârșit

Dela răpirea Gibraltarului, cheia Mediteranei, înainte, Anglia a fost puterea dominantă a acestei mări. Distrugând puterea navală a Spaniei și a Franței, ea a reușit să terorizeze toate popoarele riverane. Crearea unei Italii mari unite și alcătuirea blocului axei înseamnă o lovitură mortală pentru această supremație anorganică și absurdă care este destinată să dispară în scurtă vreme.

Marina italiană numericește mai slabă decât forțele britanice a reușit prin acte de bravură maritimă să imobilizeze aceste forțe navale considerabile. Flota engleză nu a fost în stare să întrerupă contactul între coloniile italiene. Intrarea în acțiune a escadrilelor germane va agrava fără îndoială situația flotei britanice.

Amiralitatea engleză a fost constrânsă să comunice păgubirea gravă a vasului port avioane „Illoustrious" și pierderea marelui crucișetor Southampton. După ultimele informații, 14 unități navale au fost lovite de îndrăznețul atac aerian al puterilor axei. Acest vești ne arată cu prisosință, cât de șubrede sunt bazele stăpânirei seculare britanice în Mediterana.

Dela începutul războiului, amiralitatea engleză a fost nevoită să comunice pierderea unui număr considerabil de vase port-avioane. In Septembrie 1939 submarinul comandat de Kapitaenleutnant Schuchardt a scufundat pe „Couragious". In Iunie 1940 forțe navale grele germane nimicesc vasul-port avioane „Glorious". Alte patru vase port-avioane au fost scoase din luptă în Marea de nord și Mediterană. Vasul de portavioane „Illoustrious", de 23.000 tone, a fost cel mai modern vas al flotei engleze. Dar și o altă unitate mare britanică, „Eagle" a fost torpilată de submarinele italiene între Tobruk și Creta.

O mare unitate tip „Malaya" s'a refugiat în dockurile Gibraltarului. Presa spaniolă constată prezența unui alt vas de războiu, grav avariat, al cărui nume s'a camuflat pentru a ascunde o nouă pierdere.

Corespondenții americani cari n'au scăpat decât printr'o minune atacului, nu pot să-și rețină admirația pentru îndrăzneala aviatorilor axei, cari au reușit mereu să străpungă barajul artileriei antiaeriene. A fost atacul cel mai grav, care s'a dat până acuma împotriva forțelor noastre, mărturisește comunicatul britanic.

Putem să ne așteptăm la o nouă canonadă de minciuni engleze, care bineînțeles, nu va modifica intru nimic faptul esențial; războiul din Mediterana, acest sector de importanță covârșitoare a revoluției mondiale înfăptuite în semnul axei, a intrat într'o fază nouă și hotărâtoare.

Sfârșitul nu poate fi decât unul: eliminarea piraților dela Oran din spațiul Mediteranei și restaurarea echilibrului firesc al popoarelor riverane desrobite. Astăzi, mai mult decât jumătatea coastelor mediterane este stăpânită sau controlată de axă. Țelul final nu poate fi decât omogenitatea politică integrală a acestui spațiu geopolitic, care reprezintă o unitate politică, istorică și culturală. Puterile axei se luptă și aici pentru o idee mare. Adversarul nu reprezintă decât un potențial material de luptă. Rezultatul unui astfel de războiu nu poate fi pus la îndoială.

Al. Randa

St. Unite construesc 200 noui vase de comerț

WASHINGTON, 17 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. comunică:

Președintele Roosevelt a depus, Joi, pe biroul Congresului un proect de lege prin care este împuternicit să plaseze comenzi pentru construirea unei flote de 200 de vapoare comerciale.

Pentru realizarea acestui proect președintele a cerut un credit în valoare de 313,5 milioane dolari.

In expunerea sa de motive, președintele Roosevelt declară că vrea să ferească Statele Unite de urmările unei micșorări a tonajului mondial.

De aceea, urmează să se înceapă de îndată construcția vapoarelor.

Construirea acestei flote comerciale, declară expunerea de motive, nu trebue să stânjenească cu nimic proectele celelalte de construcție ale autorităților maritime și ale Departamentului marinei de războiu.

Diferitele piese ale acestor vapoare vor fi fabricate în uzinele metalurgice urmând ca în docuri ele să fie numai montate.

Fiecare din aceste vapoare va avea o deplasare de 17.500 tone.

Desființarea partidului comunist din Chili

SANTIAGO de CHILI, 17 (Rador). Corespondentul agenției DNB anunță că Senatul a adoptat, în ședința de Joi, proectul de lege depus de reprezentanții partidelor de dreapta, prin care se consideră ca ilegală funcționarea partidului comunist chilian.

Acest proect de lege a fost în prealabil adoptat și de Camera deputaților.

Azi dimineață Malta a suferit 5 atacuri aeriene

BERLIN, 17 (tp). — Serviciul de informații din Londra, anunță că din cauza unor atacuri aeriene, insula Malta a fost sub alarma aeriană, Vineri dimineața timp de 10 ore. Avioanele inamice au atacat portul de cinci ori în cursul dimineții. Primul atac a avut loc în zorii zilei. Au fost pricinuite stricăciuni imobilelor administrațiilor publice.

Cum a fost efectuat bombardamentul

ROMA, 17. (Rador). — Trimisul special al agenției Stefani, pe frontul aeronautic, semnalează că foarte importante acțiuni de bombardament în masă, în valuri succesive, au fost efectuate de formațiunile de bombardament ale corpului aeronautic german împotriva obiectivelor cele mai importante din insula Malta.

Avioanele de bombardament germane au fost însoțite de formațiuni de vânătoare italiene. In aceste atacuri au fost folosite bombe de calibru foarte mare și mijlociu. Deasemeni au fost aruncate și bombe incendiare, în greutate de mai multe tone.

Portul la Valletta a fost puternic bombardat. Mai multe pacheboturi, ancorate în golful Marsa Sirocco, au fost lovite.

Vasul-purtător de avioane, care a fost lovit de bombele aruncate de un avion-torpilor italian, în ziua de 10 Ianuarie, în Canalul Siciliei, și care a fost remorcat cu mari greutăți într'un bazin al portului la Valletta a fost din nou bombardat și avariat.

In timpul atacului, reacțiunea contra-aeriană inamică a fost foarte violentă. Condițiunile atmosferice defavorabile nu au împiedicat totuși strălucita acțiune a avioanelor de bombardament germane.

D-nii Roosevelt și Hull acuzați de trădare

Afirmațiile unui deputat republican făcute în Camera Reprezentanților

WASHINGTON 17, (Rador), — Corespondentul Agenției DNB comunică:

D. Tinkham, deputat republican, și-a exprimat în Camera Reprezentanților părerea că d-nii Roosevelt și Hull și-au luat angajamentul, în numele Statelor Unite, să ia parte la războaiele din Europa și Asia. Deputatul a învinuit deasemeni Camera Reprezentanților că trădează poporul american.

El a mai acuzat pe d-nii Roosevelt și Hull de „trădare progresivă și secretă", afirmând că președintele și secretarul Departamentului de Stat au organizat „un complot împotriva păcii și a securității Statelor Unite".

Poporul american, a continuat oratorul, nu-și dă încă seama de „duplicitatea" d-lor Roosevelt și Hull.

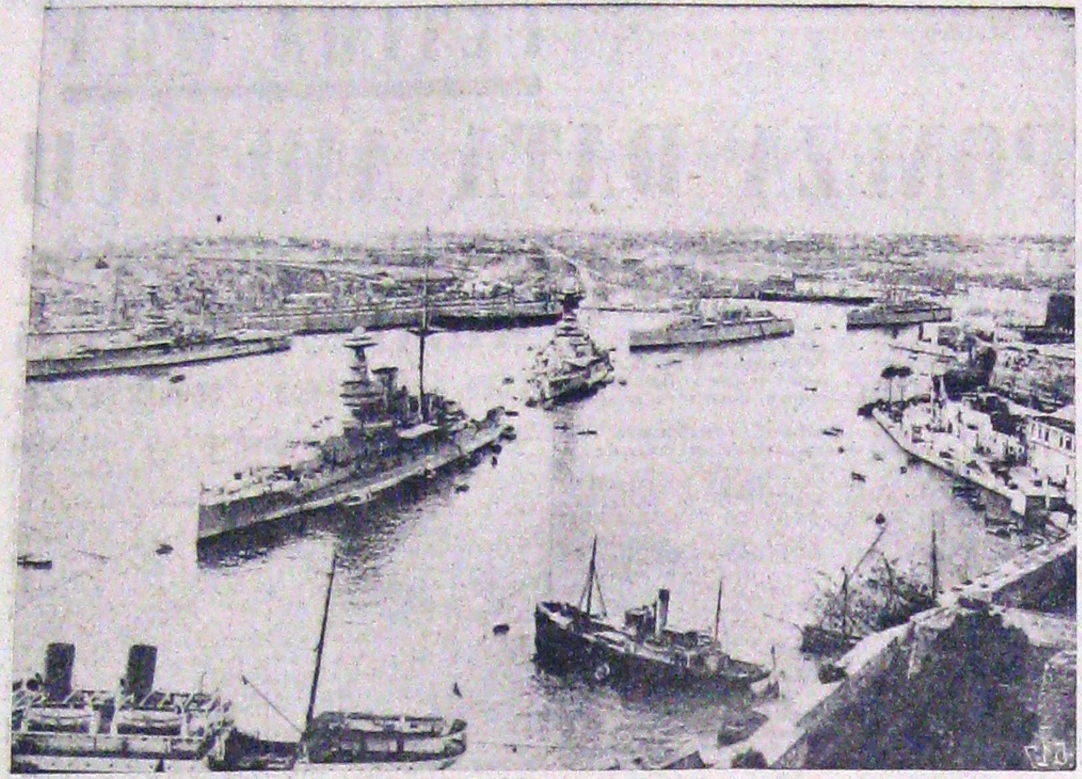
D. Tinkham a luat apoi o atitudine energică împotriva oricărei participări la războiu a Statelor Unite și împotriva legii pentru ajutorarea Angliei, ce a fost supusă Congresului.

D-nii Roosevelt și Hull, a încheiat oratorul, vor, cu ajutorul aceste legi, să institue în Statele Unite „o dictatură totalitară".

Imprimeriile „CURENTUL", S. A. R., Strada Belvedere Nr. 6, București

AXA

Acţiunile militare ale Italiei

VIOLENT BOMBARDAMENT ASUPRA INSULEI MALTA

Fortificaţiile engleze din Malta.

Formaţiuni de avioane de bombardament germane au atacat intens, obiectivele militare din insula Malta.

Bombe de calibru mare şi mijlociu, au fost aruncate asupra oraşului Valetta şi asupra câmpurilor de aviaţie.

In fotografia de sus, redăm o vedere de ansamblu a portului Malta.

Generalul Berganzoli — eroul dela Bardia — fotografiat cu prilejul primirii unei decoraţii pentru faptele sale de arme.

Trupe alpine italiene, transportate pe calea aerului la una din principalele baze din Albania.

Pe frontul grec, atacurile adversarului au fost respinse prin reacţiunea hotărîtă a trupelor italiene.

In Cirenaica, activitatea obişnuită a artileriei pe frontul dela Tobruk şi a coloanelor rapide în zona Giarabub.

Aviaţia a bombardat şoselele, posturile de aprovizionare şi preparativele inamicului la sud-est de Tobruk.

Un avion inamic, venit în recunoaştere la Tobruk, a fost doborât de artileria antiaeriană a marinei regale.

In Africa orientală, câteva acţiuni de artilerie pe frontul Sudanului. Baza dela Port Sudan a fost atinsă de aviaţie.

1) In zona Kenia ocupată de trupele italiene, santinela italiană veghează la un post important din care — după cum arată configuraţiei terenului — inamicul a fost scos cu multă greutate.

2) Pe frontul greco-albanez — în ciuda enormelor dificultăţi pe cari le întâmpină, trupele italiene au reuşit să asigure comunicaţiile între ele.

Marea luptă navală din Mediterana s'a soldat cu victoria marinei italiene. Echipajele vaselor engleze scufundate, au fost în parte salvate, datorită intervenţiei marinarilor dope vasele italiene, pe care-i vedeţi dând ajutor naufragiaţilor.

Coastele Angliei sunt permanent supravegheate şi reperate de trupele germane, serios întărite pe poziţiile lor. Orice tentativă a inamicului, este imediat dejucată, tunurile fiind puse în funcţiune.